

I

(Seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2017/2394,

12. detsember 2017,

tarbijakaitsealaste õigusaktide täitmise tagamise eest vastutavate liikmesriigi asutuste vahelise koostöö kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 2006/2004

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 2006/2004 ⁽³⁾ nähakse ette ühtlustatud eeskirjad ja menetlused piiriüleste tarbijakaitsealaste õigusaktide täitmise tagamise eest vastutavate liikmesriigi asutuste vahelise koostöö hõlbustamiseks. Määruse (EÜ) nr 2006/2004 artiklis 21a on sätestatud kõnealuse määruse tulemuslikkuse ja toimimismehhanismide läbivaatamine. Sellise läbivaatamise põhjal järeldas komisjon, et määrus (EÜ) nr 2006/2004 ei ole ühtse turu, sealhulgas digitaalse ühtse turu jõustamise väljakutsetele tulemuslikuks vastamiseks piisav.
- (2) Komisjoni 6. mai 2015. aasta teatises „Euroopa digitaalse ühtse turu strateegia“ märgiti nimetatud strateegia ühe prioriteedina vajadust parandada tarbijate usaldust tarbijakaitsealaste kiirema, paindlikuma ja järjepidevama täitmise tagamise kaudu. Komisjoni 28. oktoobri 2015. aasta teatises „Ühtse turu täiustamise strateegia: rohkem võimalusi inimestele ja ettevõtetele“ rõhutati taas, et tarbijakaitsealaste jõustamist tuleks määruse (EÜ) nr 2006/2004 reformimisega veelgi tugevdada.
- (3) Ebatõhus õigusaktide täitmise tagamine piiriüleste rikkumiste puhul, sealhulgas digitaalses keskkonnas toime pandud rikkumiste puhul, võimaldab kauplejatel õigusaktide täitmisest kõrvale hiilida, viies oma tegevuse mujale liidus, tekitades samuti riigisisest või piiriülest, internetis või väljaspool seda tegutsevate õigusakte järgivate kauplejate jaoks konkurentsimoonutusi, kahjustades seeläbi otseselt tarbijaid ja õõnestades tarbijate usaldust piiriüleste tehingute ja siseturu vastu. Seetõttu on vaja suuremal määral ühtlustamist, mis hõlmaks õigusaktide täitmise tagamise eest vastutavate pädevate riiklike asutuste vahelist tulemuslikku ja tõhusat täitmisalast koostööd, et avastada ja uurida käesoleva määrusega hõlmatud rikkumisi ning nõuda nende keelamist või lõpetamist.

⁽¹⁾ ELT C 34, 2.2.2017, lk 100.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 14. novembri 2017. aasta seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 30. novembri 2017. aasta otsus.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. oktoobri 2004. aasta määrus (EÜ) nr 2006/2004 tarbijakaitsealaste jõustamise eest vastutavate siseriiklike asutuste vahelise koostöö kohta (tarbijakaitsealaste koostöö määrus) (ELT L 364, 9.12.2004, lk 1).

- (4) Määrusega (EÜ) nr 2006/2004 loodi kogu liitu hõlmav õigusaktide täitmise tagamisega tegelevate pädevate riiklike asutuste võrgustik. Vajalik on võrgustikus osalevate erinevate pädevate asutuste vaheline tulemuslik koostöö ning samuti on vaja tagada liikmesriigi tasandil teiste ametiasutuste vaheline tulemuslik koordineerimine. Ühtse kontaktasutuse koordineeriv roll tuleks anda igas liikmesriigis ühele ametiasutusele, kellel peaks olema selle põhirolli täitmiseks piisavad õigused ja ressursid. Liikmesriike julgustatakse määrama käesoleva määruse kohaselt üks pädevatest asutustest ühtseks kontaktasutuseks.
- (5) Tarbijaid tuleks kaitsta käesoleva määrusega hõlmatud rikkumiste eest, mis on juba lõppenud, kuid millel võivad olla kestvad kahjulikud mõjud. Pädevatel asutustel peaksid olema vajalikud minimaalsed õigused rikkumiste uurimiseks ja korralduse andmiseks rikkumise lõpetamiseks või rikkumisest hoidumiseks, et vältida rikkumiste kordumist ning tagada selle kaudu tarbijakaitse kõrge tase.
- (6) Pädevatel asutustel peaksid olema teatud minimaalsed uurimis- ja õigusaktide täitmise tagamise õigused käesoleva määruse kohaldamiseks, omavaheliseks kiiremaks ja tõhusamaks koostööks ning kauplejate poolt käesoleva määrusega hõlmatud rikkumiste toimepanemise ärahoidmiseks. Kõnealused õigused peaksid olema piisavad, et tulla tulemuslikult toime jõustamisprobleemidega elektroonilise kaubanduse ja digitaalse keskkonna puhul ning takistada nõudeid mittejärgivate kauplejatel õigusaktide täitmise tagamise süsteemis olevate lünkade ärakasutamist tegevuse ümberviimise teel sellistesse liikmesriikidesse, kelle pädevatel asutustel puuduvad vahendid ebaseaduslike tavadega võitlemiseks. Kõnealused õigused peaksid võimaldama liikmesriikidel tagada, et pädevate asutuste vahel saab nõuetekohaselt vahetada vajalikku teavet ja tõendeid, et saavutada kõigis liikmesriikides samaväärne tulemuslik jõustamine.
- (7) Iga liikmesriik peaks tagama, et kõigil tema jurisdiktsiooni kuuluvatel pädevatel asutustel on kõik minimaalsed õigused, mis on vajalikud käesoleva määruse nõuetekohase kohaldamise tagamiseks. Liikmesriikidel peaks siiski olema võimalik otsustada mitte anda kõigile pädevatele asutusele kõiki õigusi, tingimusel et iga käesoleva määrusega hõlmatud rikkumise suhtes saab vajaduse korral kõiki õigusi tulemuslikult kasutada. Liikmesriikidel peaks samuti olema võimalik kooskõlas käesoleva määrusega otsustada anda teatavad ülesanded üle määratud asutustele või anda pädevatele asutustele õigus konsulteerida tarbijaorganisatsioonide, kauplejate ühenduste, määratud asutuste ja teiste asjaomaste isikutega kaupleja võetavate kohustuste tulemuslikkuse üle käesoleva määrusega hõlmatud rikkumise lõpetamisel. Liikmesriikidel ei tohiks siiski olla kohustust kaasata määratud asutusi käesoleva määruse kohaldamise ega näha ette tarbijaorganisatsioonide, kauplejate ühenduste, määratud asutuste ja teiste asjaomaste isikutega konsulteerimist käesoleva määrusega hõlmatud rikkumise lõpetamiseks ette pandud kohustuste tulemuslikkuse üle.
- (8) Kui pädevad asutused on saanud teada käesoleva määrusega hõlmatud rikkumisest muul viisil kui tarbijakaebuste kaudu, peaks neil olema võimalus alustada uurimisi või menetlusi omal algatusel.
- (9) Pädevatel asutustel peaks olema juurdepääs kõigile uurimise eseme või tarbijaturu ühisuurimisega („lauskontroll“) seotud asjakohastele dokumentidele, andmetele ja kogu teabele, et teha kindlaks, kas tarbijate huve kaitsvate liidu õigusaktide rikkumine on toimunud või on toimumas, ning eelkõige selleks, et teha kindlaks vastutav kaupleja, olenemata sellest, kellele vastavad dokumendid, andmed või teave kuuluvad, ja olenemata nende vormist või vormingust, nende talletamiseks kasutatavast andmekandjast või kohast. Pädevatel asutustel peaks olema võimalik nõuda digitaalsesse väärtusahelasse kuuluvatelt kolmandatelt isikutelt vahetult kõigi asjakohaste tõendite, andmete ja kogu teabe esitamist kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2000/31/EÜ⁽¹⁾ ning järgides isikuandmete kaitset käsitlevaid õigusakte.
- (10) Pädevatel asutustel peaks olema võimalik taotleda igalt oma liikmesriigi ametiasutuselt, organilt või ametilt või igalt füüsiliselt või juriidiliselt isikult, sealhulgas näiteks makseteenuse pakkujatelt, internetiteenuse osutajatelt, telekommunikatsioonivõrgu operaatoritelt, domeeniregistritel ja domeeniregistrite pidajatelt ning veebimajutusteenuse pakkujatelt asjakohast teavet, et teha kindlaks, kas käesoleva määrusega hõlmatud rikkumine on toimunud või on toimumas.
- (11) Pädevad asutused peaksid saama teha kõiki vajalikke kohapealseid kontrole ja neil peaks olema õigus siseneda kõikidesse ruumidesse, maatükkidele ja transpordivahenditesse, mida uurimisalune kaupleja kasutab eesmärkidel, mis on seotud tema kaubandus-, majandus-, ametialase või kutsetegevusega.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2000. aasta direktiiv 2000/31/EÜ infoühiskonna teenuste teatavate õiguslike aspektide, eriti elektroonilise kaubanduse kohta siseturul (direktiiv elektroonilise kaubanduse kohta) (EÜT L 178, 17.7.2000, lk 1).

- (12) Pädevatel asutustel peaks olema võimalik nõuda uurimiseluse kaupleja esindajalt või töötajalt selgitusi faktiliste asjaolude kohta, teavet, andmeid ja dokumente uurimise esemega seonduva kohta ning talletada vastused, mille kõnealune esindaja või töötaja annab.
- (13) Pädevatel asutustel peaks olema võimalik kontrollida tarbijate huve kaitsvate liidu õigusaktide järgimist ning hankida tõendeid käesoleva määrusega hõlmatud rikkumiste kohta, sealhulgas rikkumiste kohta, mis leiavad aset kaupade või teenuste ostmise ajal või pärast seda. Pädevatel asutustel peaks seetõttu olema võimalik teha kaupade ja teenuste kontrolloste, vajadusel variisikuna, et avastada käesoleva määrusega hõlmatud rikkumisi, näiteks tarbijale taganemisõiguse võimaldamisest keeldumist kauglepingute puhul, ning hankida tõendeid. Kõnealused õigused peaks samuti hõlmama õigust kontrollida, jälgida, uurida, demonteerida ja katsetada toodet või teenust, mille pädev asutus on sel eesmärgil ostnud. Õigus osta tooteid või teenuseid kontrollitudena võib hõlmata pädevate asutuste õigust tagada tehtud makse tagastamise, kui tagastamine ei oleks ebaproportsionaalne ning oleks ka muus osas kooskõlas liidu ja liikmesriigi õigusega.
- (14) Eriti digitaalses keskkonnas peaks pädevatel asutustel olema ka võimalik käesoleva määrusega hõlmatud rikkumised kiiresti ja tulemuslikult peatada ning eelkõige juhtudel, kui kaupu või teenuseid müüv kaupleja varjab oma isikut või viib õigusaktide järgimise vältimiseks oma tegevuse üle mujale liidus või kolmandasse riiki. Tarbijate kollektiivsetele huvidele tõsise kahju tekitamise riski korral peaks pädevatel asutustel olema võimalik võtta kooskõlas siseriikliku õigusega vastu ajutisi meetmeid, sealhulgas eemaldada veebiliidese sisu või nõuda veebiliidesele juurdepääsul tarbijate jaoks selgesõnalise hoiatuse kuvamist. Ajutised meetmed ei tohiks minna kaugemale sellest, mis on vajalik nende eesmärgi saavutamiseks. Samuti peaks pädevatel asutustel olema õigus nõuda selgesõnalise hoiatuse kuvamist, kui tarbija loob juurdepääsu veebiliidesele või nõuda digitaalse infosisu eemaldamist või muutmist, kui puuduvad muud tõhusad vahendid ebaseadusliku tegevuse peatamiseks. Sellised meetmed ei tohiks minna kaugemale sellest, mis on vajalik käesoleva määrusega hõlmatud rikkumise lõpetamiseks või keelustamiseks.
- (15) Taotledes käesoleva määruse eesmärke ning rõhutades, kui tähtis on kauplejate valmisolek tegutseda kooskõlas tarbijate huve kaitsvate liidu õigusaktidega ning heastada oma käesoleva määrusega hõlmatud rikkumise tagajärjed, peaks pädevatel asutustel olema võimalik leppida kauplejatega kokku kohustustes, mis kätkevad endas nimetatud rikkumise suhtes kaupleja poolt astutavaid samme ja võetavaid meetmeid, eelkõige rikkumise lõpetamist.
- (16) Kuna nendel on otsene mõju sellele, mil määral riiklik jõustamine toimib kui heidutus, on karistused tarbijaõiguse rikkumise eest täitmise tagamise süsteemi oluliseks osaks. Kuna siseriiklikud karistuste kohaldamise korrad ei võimalda alati arvesse võtta rikkumiste liidusisest mõõdet, peaks pädevate asutuste miinimumõigused hõlmama õigust määrata karistusi käesoleva määrusega hõlmatud rikkumiste eest. Liikmesriigid ei peaks olema kohustatud kehtestama käesoleva määrusega hõlmatud rikkumiste jaoks uut karistuste kohaldamise korda. Selle asemel peaksid nad nõudma pädevatelt asutustelt sama korra kohaldamist, mida kohaldatakse riigisiseste rikkumiste puhul, võttes võimaluse korral arvesse asjaomase rikkumise tegelikku mahtu ja ulatust. Arvestades komisjoni aruandes tarbija- ja turundusõiguse toimivuskontrolli kohta esitatud järeldusi võib osutada vajalikuks karmistada liidu tarbijaõiguse rikkumise puhul kohaldatavaid karistusi.
- (17) Tarbijatel peaks olema õigus käesoleva määrusega hõlmatud rikkumistest põhjustatud kahju heastamisele. Sõltuvalt juhtumist peaks pädeva asutuse õigus saada kauplejalt kaupleja algatusel olukorra heastamiseks täiendavate kohustuste võtmist väidetavast käesoleva määrusega hõlmatud rikkumisest mõjutatud tarbijate kasuks, või asjakohasel juhul püüda saavutada kauplejalt kohustuste võtmist, millega pakutakse piisavaid õiguskaitsevahendeid väidetavast rikkumisest mõjutatud tarbijatele, aitama kõrvaldada tarbijatele piiriülesest rikkumisest tulenevat negatiivset mõju. Õiguskaitsevahendid võivad muu hulgas olenevalt asjaoludest hõlmata parandustöid, asendamist, hinna alandamist, lepingu lõpetamist või kaupade või teenuste eest tasutud hinna hüvitamist, et leevendada käesoleva määrusega hõlmatud rikkumise negatiivset mõju asjaomasele tarbijale kooskõlas liidu õigusest tulenevate nõuetega. See ei tohiks piirata tarbijate õigust taotleda kahju heastamist asjakohaste vahenditega. Kui see on kohaldatav, peaksid pädevad asutused asjakohasel viisil teavitama käesoleva määrusega hõlmatud rikkumise tagajärjel väidetavalt kahju saanud tarbijaid hüvitise taotlemise võimalustest siseriikliku õiguse alusel.

- (18) Käesoleva määruse kohaldamisel peaks õiguste rakendamine ja kasutamine olema proportsionaalne ning vastama tarbijate huve kaitsvate liidu õigusaktide rikkumise olemusele ja rikkumisest tuleneva tegeliku või võimaliku kahju olemusele. Pädevad asutused peaksid arvesse võtma kõiki juhtumiga seotud fakte ja asjaolusid ning valima kõige sobivamad meetmed, mis on käesoleva määrusega hõlmatud rikkumise käsitlemiseks olulised. Kõnealused meetmed peaksid olema proportsionaalsed, tõhusad ja hoiatavad.
- (19) Käesoleva määruse kohaldamisel peaks õiguste rakendamine ja kasutamine vastama muudele liidu ja liikmesriikide õigusaktidele, sealhulgas arvestades kohaldatavaid menetluslikke tagatise ja põhiõiguste järgimist. Liikmesriikidele peaks jääma vabades kehtestada siseriiklike õigusaktidega õiguste teostamisele tingimusi ja piiranguid kooskõlas liidu õigusaktidega. Juhul, kui näiteks siseriiklike õigusaktide kohaselt on asjaomase liikmesriigi õigusalusel nõutav eelnevalt saada luba füüsiliste ja juriidiliste isikute ruumidesse sisenemiseks, tuleks sellistesse ruumidesse sisenemise õigust kasutada üksnes pärast sellise eelneva loa saamist.
- (20) Liikmesriikidel peaks olema võimalik valida, kas pädevad asutused kasutavad neid õigusi otse omal vastutusel, teiste pädevate asutuste või ametiasutuste poole pöördudes, määratud asutustele korraldusi andes või pädevatesse kohtutesse pöördudes. Liikmesriigid peaksid tagama, et neid õigusi kasutatakse tulemuslikult ja õigeaegselt.
- (21) Vastastikuse abi mehhanismi kaudu esitatud taotlustele reageerides peaksid pädevad asutused vajaduse korral kasutama ka muid neile siseriiklikul tasandil antud õigusi või meetmeid, sealhulgas õigust algatada kriminaalmenetlust või edastada materjalid selle alustamiseks. On äärmiselt tähtis, et kohtutel ja teistel ametiasutustel, eelkõige kriminaalmenetlusega seotud asutustel, oleks pädevate asutustega tulemusliku ja õigeaegse koostöö tegemiseks vajalikud vahendid ja õigused.
- (22) Vastastikuse abi mehhanismi tulemuslikkust ja tõhusust tuleks parandada. Taotletud teave tuleks esitada käesolevas määruses sätestatud tähtaegade jooksul ning vajalikud uurimis- ja õigusaktide täitmise tagamise meetmed tuleks vastu võtta õigeaegselt. Pädevad asutused peaksid teabe- ja õigusaktide täitmise tagamise taotlustele vastama seatud tähtaegade jooksul, kui ei ole kokku lepitud teisiti. Pädeva asutuse kohustused vastastikuse abi mehhanismis peaksid püsima muutumatuna, välja arvatud juhul, kui on tõenäoline, et väljaspool vastastikuse abi mehhanismi siseriiklikul tasandil võetud õigusaktide täitmise tagamise meetmed ja haldusotsused tagaksid liidusise rikkumise kiire ja tõhusa lõpetamise või keelustamise. Sellega seotud haldusotsuseid tuleks käsitada otsustena, millega rakendatakse liidusise rikkumise lõpetamiseks või keelustamiseks võetud meetmeid. Kõnealustel erandjuhtudel peaks pädevatel asutustel olema õigus keelduda õigusaktide täitmise tagamise meetmete taotluse rahuldamisest vastastikuse abi mehhanismis.
- (23) Komisjonil peaks olema parem võimalus koordineerida ja jälgida vastastikuse abi mehhanismi toimimist ning anda probleemide tekkimisel liikmesriikidele suuniseid ja soovitusi ning esitada arvamusi. Samuti peaks komisjon paremini suutma pädevaid asutusi tulemuslikult ja kiiresti abistada nende vastastikuse abi mehhanismist tulenevate kohustuste tõlgendamist puudutavate eriarvamuste lahendamisel.
- (24) Käesoleva määrusega peaks sätestama ühtlustatud eeskirjad, millega nähakse ette menetlused laiaulatuslike rikkumistega ja liidu meetmega laiaulatuslike rikkumistega seotud uurimise ja täitmise tagamise meetmete koordineerimiseks. Laiaulatuslike rikkumiste ja liidu meetmega laiaulatuslike rikkumiste vastu suunatud koordineeritud tegevus peaks tagama, et pädevad asutused oleksid võimelised valima kõige asjakohasemad ja tõhusamad vahendid nende rikkumiste peatamiseks ja vajaduse korral saama või püüdma saavutada vastutavatelt kauplejatelt heastamiskohustuste võtmist tarbijate kasuks.
- (25) Selleks et laiaulatusliku rikkumise või liidu mõõtmega laiaulatusliku rikkumisega tulemuslikult võidelda ja see lõpetada või keelustada, peaksid asjaomased pädevad asutused kooskõlastama osana koordineeritud tegevusest oma uurimis- ja õigusaktide täitmise tagamise meetmeid. Selleks peaksid pädevad asutused vahetama kõiki vajalikke tõendeid ja kogu teavet ning osutama vajalikku abi. Laiaulatuslikust rikkumisest või liidu mõõtmega laiaulatuslikust rikkumisest mõjutatud pädevad asutused peaksid võtma vajalikke täitmise tagamise meetmeid koordineeritud viisil, et rikkumine lõpetada või keelustada.

- (26) Iga pädeva asutuse osalemine koordineeritud tegevuses ning eelkõige selliste uurimis- ja õigusaktide täitmise tagamise meetmete võtmine, mida pädevalt asutuselt nõutakse, peaks olema piisav laiaulatusliku rikkumise või liidu mõõtmega laiaulatusliku rikkumise tõhusaks menetlemiseks. Nimetatud rikkumisest mõjutatud pädevatel asutustel peaks olema kohustus võtta üksnes selliseid uurimis- ja õigusaktide täitmise tagamise meetmeid, mida on tarvis kõigi vajalike tõendite ja kogu teabe saamiseks laiaulatusliku rikkumise või liidu mõõtmega laiaulatusliku rikkumise kohta, ning rikkumise lõpetamiseks või keelustamiseks. Nimetatud rikkumisest mõjutatud pädeva asutuse kasutada olevate vahendite puudumist ei tuleks siiski pidada õigustatud põhjuseks, et koordineeritud tegevuses mitte osaleda.
- (27) Laiaulatuslikust rikkumisest või liidu mõõtmega laiaulatuslikust rikkumisest mõjutatud asjaomased pädevad asutused, kes koordineeritud tegevuses osalevad, peaksid olema võimelised sama rikkumise suhtes läbi viima siseriiklikke uurimisi ja rakendama õigusaktide täitmise tagamise meetmeid sama rikkumise ning sama kaupleja vastu. Samal ajal peaks säilima muutumatu pädeva asutuse kohustus koordineerida oma uurimis- ja õigusaktide täitmise tagamise toiminguid koordineeritud tegevuse raames teiste nimetatud rikkumisest mõjutatud pädevate asutustega, välja arvatud juhul, kui on tõenäoline, et väljaspool koordineeritud tegevust liikmesriigi tasandil võetud õigusaktide täitmise tagamise meetmed ja haldusotsused tagaksid laiaulatusliku rikkumise või liidu mõõtmega laiaulatusliku rikkumise kiire ja tõhusa lõpetamise või keelustamise. Vastavasisuliselt haldusotsuseid tuleks käsitada otsustena, millega rakendatakse rikkumise lõpetamiseks või keelustamiseks võetud meetmeid. Kõnealustel erandjuhtudel peaks pädevatel asutustel olema õigus keelduda koordineeritud tegevuses osalemisest.
- (28) Kui on põhjendatud kahtlus laiaulatusliku rikkumise toimumise kohta, peaksid sellest rikkumisest mõjutatud pädevad asutused alustama kokkuleppel koordineeritud tegevust. Selleks et kindlaks teha, millised pädevad asutused on laiaulatuslikust rikkumisest mõjutatud, tuleks arvesse võtta nimetatud rikkumise kõiki olulisi aspekte, eelkõige kaupleja asutamis- või asukohta, kaupleja varade asukohta, väidetava rikkumise tõttu kahju kannatanud tarbijate asukohta ning kaupleja müügikohtade, nimelt poodide ja veebisaitide asukohta.
- (29) Komisjon peaks tegema tihedamat koostööd liikmesriikidega, et hoida ära ulatuslike rikkumiste esinemist. Seetõttu peaks komisjon pädevaid asutusi teavitama kui ta kahtlustab käesoleva määrusega hõlmatud rikkumise toimumist. Kui näiteks pädevate asutuste antud hoiatusteateid jälgides tekib komisjonil põhjendatud kahtlus, et on toimunud liidu mõõtmega laiaulatuslik rikkumine, peaks ta teavitama väidetavast rikkumisest mõjutatud pädevate asutuste ja ühtsete kontaktasutuste kaudu liikmesriike ning esitama oma teates võimalikku koordineeritud tegevust õigustavad põhjused. Asjaomased pädevad asutused peaksid läbi viima asjakohase uurimise, tuginedes nende käsutuses olevale või hõlpsasti kättesaadavale teabele. Nad peaksid teavitama oma uurimise tulemustest nimetatud rikkumisest mõjutatud teisi pädevaid asutusi, asjaomaseid ühtseid kontaktasutusi ja komisjoni. Kui asjaomased pädevad asutused jõuavad järeldusele, et selline uurimine näitab, et rikkumine on tõenäoliselt toimumas, peaksid nad alustama koordineeritud tegevust, võttes selles määruuses sätestatud meetmeid. Koordineeritud tegevust, mis käsitleb liidu mõõtmega laiaulatuslikku rikkumist, peaks alati koordineerima komisjon. Kui on selge, et liikmesriik on kõnealusest rikkumisest mõjutatud, peaks ta osalema koordineeritud tegevuses, et aidata koguda rikkumisega seotud kõiki vajalikke tõendeid ja kogu teavet ning rikkumine lõpetada või keelustada. Õigusaktide täitmise tagamise meetmete puhul ei tohiks käesoleva määruse kohaldamine mõjutada liikmesriikides läbiviidavaid kriminaal- ja kohtumenetlusi. Järgida tuleks ne bis in idem põhimõtet. Kui sama kaupleja siiski kordab samu tegevusi või tegevusetust, mis kujutavad endast käesoleva määrusega hõlmatud rikkumisi, mille suhtes on juba läbi viidud täitmise tagamise toimingud, mille tulemusena kõnealune rikkumine lõpetati või keelustati, tuleks neid tegevusi või tegevusetust käsitada uue rikkumisena ning pädevad asutused peaksid seda menetlema.
- (30) Asjaomased pädevad asutused peaksid võtma vajalikke uurimismeetmeid, et teha kindlaks laiaulatusliku rikkumise või liidu mõõtmega laiaulatusliku rikkumise üksikasjad, ning eelkõige kaupleja isiku, kaupleja poolt toime pandud tegevused või tegevusetus ja rikkumise mõju. Pädevad asutused peaksid võtma uurimise tulemustel põhinevaid õigusaktide täitmise tagamise meetmeid. Vajaduse korral tuleks uurimise tulemused ja laiaulatusliku rikkumise või liidu mõõtmega laiaulatusliku rikkumise hinnang esitada koordineeritud tegevuses osalevate liikmesriikide pädevate asutuste vahel kokku lepitud ühises seisukohas ja see tuleks adresseerida rikkumise eest vastutavatele kauplejatele. Ühine seisukoht ei peaks endast kujutama pädevate asutuste siduvat otsust. See peaks siiski andma adressaadile võimaluse ühise seisukoha osaks olevates küsimustes arvamust avaldada.

- (31) Laiaulatuslike rikkumiste või liidu mõõtmega laiaulatuslike rikkumiste kontekstis tuleks kinni pidada kauplejate õigusest kaitsesele. Eelkõige tähendab see, et kauplejale tuleb anda õigus arvamuse avaldamiseks ning menetluse käigus ametliku keele või ühe ametliku keele kasutamiseks, mida kasutatakse ametlikel eesmärkidel selles liikmesriigis, kus ta on asutatud või asub. Samuti on äärmiselt oluline tagada avalikustamata oskusteabe ja äriteabe kaitset käsitlevate liidu õiguse järgimine.
- (32) Asjaomased pädevad asutused peaksid võtma vajalikud uurimis- ja õigusaktide täitmise tagamise meetmed oma jurisdiktsiooni piires. Laiaulatuslike rikkumiste või liidu mõõtmega laiaulatuslike rikkumiste mõju ei piirdu üksnes üksikute liikmesriikidega. Pädevate asutuste koordineeritud tegevus on seega nõutav, et rikkumiste vastu võidelda ja need lõpetada või keelustada.
- (33) Käesoleva määrusega hõlmatud rikkumiste tulemuslikku avastamist tuleks toetada teabe vahetamisega pädevate asutuste ja komisjoni vahel, andes hoiatusteateid, kui selliste rikkumiste kohta on põhjendatud kahtlus. Komisjon peaks teabevahetuse toimimist koordineerima.
- (34) Tarbijaorganisatsioonid omavad olulist rolli tarbijate teavitamisel nende õigustest ja nende huvide kaitsmisel, sealhulgas vaidluste lahendamisel. Tarbijaid tuleks julgustada tegema pädevate asutustega koostööd, et tugevdada käesoleva määruse kohaldamist.
- (35) Tarbijaorganisatsioonidel ja kui see on asjakohane, kauplejate ühendustel, peaks olema lubatud teatada pädevatele asutustele kahtlustatavatest käesoleva määrusega hõlmatud rikkumistest ning jagada nendega teavet, mida on vaja rikkumiste avastamiseks, uurimiseks ja peatamiseks, avaldada arvamust uurimiste või rikkumiste kohta ning teavitada pädevaid asutusi tarbijate huve kaitsvate liidu õigusaktide rikkumisest.
- (36) Käesoleva määruse nõuetekohase rakendamise tagamiseks peaksid liikmesriigid andma määratud asutustele, Euroopa tarbijakeskustele, tarbijaorganisatsioonidele ja -ühendustele ning vajadusel kauplejate ühendustele, kellel on vajalikud teadmised, õiguse anda välishoiatusi asjaomaste liikmesriikide pädevatele asutustele ja komisjonile kahtlustatavatest käesoleva määrusega hõlmatud rikkumistest ning esitada nende käsutuses olevat vajalikku teavet. Liikmesriikidel võivad olla asjakohased põhjused jätta sellistele üksustele nimetatud tegevuseks õigus andmata. Sellega seoses, kui liikmesriik otsustab ühele neist üksustest välishoiatusi andmise õigust mitte anda, peaks ta esitama oma sellist otsust põhjendava selgituse.
- (37) Lausk kontrollid on veel üks jõustamise koordineerimise vorm, mis on osutunud tõhusaks tarbijaõiguste kaitset käsitlevate liidu õigusaktide rikkumiste vastaseks vahendiks ning seda tuleks säilitada ja edaspidi tugevdada nii internetis kui ka väljaspool seda toimivate sektorite puhul. Lauskontrolle tuleks läbi viia eelkõige seal, kus turusuundumused, tarbijate kaebused või muud näitajad viitavad sellele, et võib olla toimunud või võib toimuda tarbijaõiguste kaitset käsitlevate liidu õigusaktide rikkumine.
- (38) Tarbijate kaebustega seotud andmed võivad aidata liidu ja liikmesriigi tasandi poliitikakujundajatel hinnata tarbijaturgude toimimist ja avastada rikkumisi. Selliste andmete vahetamist liidu tasandil tuleks edendada.
- (39) On oluline, et niivõrd kui see on vajalik käesoleva määruse eesmärkide saavutamisele kaasaaitamiseks, teavitaksid liikmesriigid üksteist ja komisjoni oma tegevusest tarbijate õiguste kaitsmisel, sealhulgas tarbijate esindajate tegevuse toetamisest, tarbijavaidluste kohtuvälise lahendamise eest vastutavate organite tegevuse toetamisest ja tarbijate toetamisest juurdepääsul õigusemõistmisele. Koostöös komisjoniga peaksid liikmesriigid suutma tegutseda ühiselt tarbijapoliitikaalase teabe vahetamisel eespool nimetatud valdkondades.
- (40) Õigusaktide täitmise tagamisega seotud probleemid ulatuvad liidu piiridest väljapoole ja liidu tarbijate huve tuleb kolmandate riikide petturlike kauplejate eest kaitsta. Seega on kolmandate riikidega vaja pidada läbirääkimisi rahvusvaheliste lepingute üle, mis käsitlevad vastastikust abi tarbijate huve kaitsvate liidu õigusaktide täitmise tagamisel. Kõnealused rahvusvahelised lepingud peaksid hõlmama käesoleva määrusega reguleeritavat teemat ning nende üle tuleks pidada läbirääkimisi liidu tasandil, et tagada liidu tarbijate optimaalne kaitse ja sujuv koostöö kolmandate riikidega.

- (41) Pädevate asutuste vahelisele teabevahetusele kohaldatakse rangeid konfidentsiaalsusnõudeid ning ameti- ja ärisaladuse kaitse nõudeid tagamaks, et ei kahjustataks uurimisi ega kahjustataks ebaõiglaselt kauplejate mainet. Pädevad asutused peaksid tegema otsuse teabe avalikustamise kohta üksnes siis, kui see on asjakohane ja vajalik, ning tegutsedes kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega, võttes arvesse avalikke huvisid, nagu avalik julgeolek, tarbijate kaitse, rahvatervis ja keskkonnakaitse ning kriminaaluurimiste nõuetekohane läbiviimine, ning seda juhtumipõhiselt.
- (42) Selleks et suurendada koostöövõrgustiku läbipaistvust ning parandada teadlikkust tarbijate ja avalikkuse seas üldiselt, peaks komisjon koostama iga kahe aasta järel ülevaate käesoleva määrusega sätestatud jõustamisraamistiku raames kogutud teabest, statistikast ja arengusuundumustest tarbijaõiguse täitmise tagamise valdkonnas ning tegema selle üldsusele kättesaadavaks.
- (43) Laiaulatuslikud rikkumised tuleks lahendada tulemuslikult ja tõhusalt. Selle saavutamiseks tuleks võtta kasutusele õigusaktide täitmise tagamise alaste prioriteetide iga kahe aasta tagant toimuva vahetamise süsteem.
- (44) Selleks et tagada käesoleva määruse rakendamise ühetaolised tingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused andmebaasi toimimiseks vajaliku praktilise ja tegevuskorra kehtestamiseks. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011⁽¹⁾.
- (45) Käesolev määrus ei piira liidu valdkondlike eeskirju, mis näevad ette valdkondlike reguleerimisasutuste vahelise koostöö ega liidu valdkondlike kohaldatavaid eeskirju, mis käsitlevad kõnealuste eeskirjade rikkumistest tuleneva kahju hüvitamist tarbijatele. Käesolev määrus ei piira liidu muudes sektoripõhistes õigusaktides ette nähtud koostöö-süsteemide ja -võrgustike kasutamist. Käesolev määrus soodustab koostööd ja koordineerimist tarbijakaitsevõrgustiku ning liidu sektoripõhiste õigusaktide alusel asutatud reguleerimisasutuste võrgustike seas. Käesoleva määrusega ei tohiks piirata tsiviil- ja kriminaalasjades tehtava õiguslase koostöö raames võetavate meetmete kohaldamist liikmesriikides.
- (46) Käesoleva määrusega ei piirata õigust taotleda individuaalset või kollektiivset hüvitist, mille suhtes kohaldatakse liikmesriigi õigust, ega nähta ette nende taotluste täitmise tagamist.
- (47) Käesoleva määruse kontekstis tuleks kohaldada Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 45/2001,⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2016/679⁽³⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2016/680⁽⁴⁾.
- (48) Käesolev määrus ei piira nende kohaldatavate liidu õigusnormide kohaldamist, mis puudutavad liidu sektoripõhiste õigusaktide alusel asutatud siseriiklike reguleerimisasutuste õigusi. Vajaduse ja võimaluse korral peaksid kõnealused asutused kasutama neile liidu õiguse ja siseriikliku õigusega antud õigusi käesoleva määrusega hõlmatud rikkumiste lõpetamiseks või keelustamiseks ning abistama selles pädevaid asutusi.
- (49) Käesolev määrus ei piira pädevate asutuste ja Euroopa Pangandusjärelevalve rolli ega õigusi seoses tarbijate kollektiivsete huvide kaitsega maksekonto teenuste või elamukinnisvaraga seotud tarbijakrediidilepingutega seotud küsimustes, mis tulenevad Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivist 2014/17/EL⁽⁵⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivist 2014/92/EL⁽⁶⁾.
- (50) Arvestades direktiivide 2014/17/EL ja 2014/92/EL kohaseid olemasolevaid koostöömehhanisme, ei peaks vastastikuse abi mehhanismi kohaldama kõnealuste direktiivide liidusiseste rikkumiste korral.

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

(2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 45/2001 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1).

(3) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) (ELT L 119, 4.5.2016, lk 1).

(4) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/680, mis käsitleb füüsiliste isikute kaitset seoses pädevates asutustes isikuandmete töötlemisega süütegude tõkestamise, uurimise, avastamise ja nende eest vastutusele võtmise või kriminaalkaristuste täitmisele pööramise eesmärgil ning selliste andmete vaba liikumist ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu raamotsus 2008/977/JSK (ELT L 119, 4.5.2016, lk 89).

(5) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. veebruari 2014. aasta direktiiv 2014/17/EL elamukinnisvaraga seotud tarbijakrediidilepingute kohta ning millega muudetakse direktiive 2008/48/EÜ ja 2013/36/EL ja määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT L 60, 28.2.2014, lk 34).

(6) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. juuli 2014. aasta direktiiv 2014/92/EL maksekontoga seotud tasude võrreldavuse, maksekonto evahetamise ja põhimaksekontole juurdepääsu kohta (ELT L 257, 28.8.2014, lk 214).

- (51) Käesolev määrus ei piira nõukogu määruse nr 1 ⁽¹⁾ kohaldamist.
- (52) Käesolevas määruses austatakse põhiõigusi ja järgitakse põhimõtteid, mida on tunnustatud eelkõige Euroopa Liidu põhiõiguste hartas ja mis on esindatud liikmesriikide põhiseaduslikes tavades. Seepärast tuleks käesolevat määrust tõlgendada ja kohaldada kooskõlas nende õiguste ja põhimõtetega, sealhulgas väljendusvabaduse ning meediavabaduse ja meedia mitmekesisusega seotud õiguste ja põhimõtetega. Käesolevas määruses sätestatud miinimumõiguste kasutamisel peaksid pädevad asutused leidma sobiva tasakaalu põhiõigustega, näiteks kõrgetasemelise tarbijakaitse, ettevõtlusvabaduse ja teabevabadusega kaitsitud huvide vahel.
- (53) Kuna käesoleva määruse eesmärki, nimelt tarbijakaitsealaste õigusaktide täitmise tagamise eest vastutavate liikmesriigi asutuste vahelist koostööd, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada seetõttu, et üksinda tegutsedes ei suuda nad tagada koostööd ja koordineerimist, küll aga saab seda eesmärki selle territoriaalse ja isikulise kohaldamisala tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Nimetatud artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (54) Määrus (EÜ) nr 2006/2004 tuleks seetõttu kehtetuks tunnistada,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

SISSEJUHATAVAD SÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimisese

Käesoleva määrusega kehtestatakse tingimused, mille alusel teevad tarbijate huve kaitsvate liidu õigusaktide täitmise tagamise eest vastutavaks määratud liikmesriikide pädevad asutused üksteise ja komisjoniga koostööd ning kooskõlastavad tegevusi, et tagada kõnealuste õigusaktide järgimine ja siseturu tõrgeteta toimimine ning tõhustada tarbijate majandushuvide kaitset.

Artikkel 2

Kohaldamisala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse liidusiseste rikkumiste, laiaulatuslike rikkumiste ja liidu mõõtmega laiaulatuslike rikkumiste suhtes isegi juhul, kui need rikkumised on lõppenud enne, kui õigusakti täitmise tagamist alustati või see lõpule viidi.
2. Käesolev määrus ei piira liidu rahvusvahelise eraõiguse normide, eelkõige kohtualluvust ning kohaldatavat õigust reguleerivate õigusnormide kohaldamist.
3. Käesolev määrus ei piira tsiviil- ja kriminaalasjades tehtava õiguslase koostööga seotud meetmete kohaldamist liikmesriikides, eelkõige Euroopa õiguslase koostöö võrgustiku toimimist.
4. Käesolev määrus ei piira liikmesriikide nende lisakohustuste täitmist, mis on seotud vastastikuse abiga tarbijate kollektiivsete majandushuvide kaitsmisel, sealhulgas kriminaalasjades, mis tulenevad muudest õigusaktidest, sealhulgas kahe- ja mitmepoolsetest lepingutest.
5. Käesolev määrus ei piira Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/22/EÜ ⁽²⁾ kohaldamist.
6. Käesolev määrus ei piira võimalust võtta liikmesriigi õiguse alusel täiendavaid avalik-õiguslikke või eraõiguslikke õigusaktide täitmise tagamise meetmeid.
7. Käesolev määrus ei piira isikuandmete töötlemisel üksikisikute kaitseks kehtestatud liidu asjakohase õiguse kohaldamist.
8. Käesolev määrus ei piira siseriikliku õiguse kohaldamist, mida kohaldatakse tarbijate huve kaitsvate liidu õigusaktide rikkumisega tarbijatele põhjustatud kahju hüvitamise suhtes.
9. Käesolev määrus ei piira pädevate asutuste õigust läbi viia uurimisi ja võtta õigusaktide täitmise tagamise meetmeid rohkem kui ühe käesoleva määrusega hõlmatud sarnaseid rikkumisi toime pannud kaupleja suhtes.

⁽¹⁾ Nõukogu määrus nr 1, millega määratakse kindlaks Euroopa Majandusühenduses kasutatavad keeled (EÜT 17, 6.10.1958, lk 385).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiiv 2009/22/EÜ tarbijate huve kaitsvate ettekirjutuste kohta (ELT L 110, 1.5.2009, lk 30).

10. Käesoleva määruse III peatükki ei kohaldata direktiivide 2014/17/EL ja 2014/92/EL liidusiseste rikkumiste suhtes.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „tarbijate huve kaitsvad liidu õigusaktid“ – käesoleva määruse lisa loetletud määrused ja direktiivid liikmesriikide siseriiklikku õiguskorda üle võetud kujul;
- 2) „liidusisene rikkumine“ – tarbijate huve kaitsvate liidu õigusaktidega vastuolus olev tegevus või tegevusetus, mis on kahjustanud, kahjustab või võib tõenäoliselt kahjustada nende tarbijate kollektiivseid huve, kes elavad muus liikmesriigis kui see, kus
 - a) tegevus või tegevusetus alguse sai või toimus,
 - b) on tegevuse või tegevusetuse eest vastutava kaupleja asukoht või
 - c) võib leida tegevusega või tegevusetusega seotud tõendeid või kaupleja varasid;
- 3) „laiaulatuslik rikkumine“ –
 - a) tarbijate huve kaitsvate liidu õigusaktidega vastuolus olev tegevus või tegevusetus, mis on kahjustanud, kahjustab või võib tõenäoliselt kahjustada nende tarbijate kollektiivseid huvide, kes elavad vähemalt kahes muus liikmesriigis kui see, kus
 - i) tegevus või tegevusetus alguse sai või toimus,
 - ii) on tegevuse või tegevusetuse eest vastutava kaupleja asukoht või
 - iii) võib leida tegevusega või tegevusetusega seotud tõendeid või kaupleja varasid, või
 - b) tarbijate huve kaitsvate liidu õigusaktidega vastuolus olev tegevus või tegevusetus, mis on kahjustanud, kahjustab või võib tõenäoliselt kahjustada tarbijate kollektiivseid huve ja millel on ühiseid tunnuseid sealhulgas sama ebaseaduslik tava, sama huvi rikkumine ja toimepanemine sama kaupleja poolt samaaegselt vähemalt kolmes liikmesriigis;
- 4) „liidu mõõtmega laiaulatuslik rikkumine“ – laiaulatuslik rikkumine, mis on kahjustanud, kahjustab või võib tõenäoliselt kahjustada tarbijate kollektiivseid huve vähemalt kahes kolmandikus liikmesriikides, mille elanikkond moodustab kokku vähemalt kaks kolmandikku liidu elanikkonnast;
- 5) „käesoleva määrusega hõlmatud rikkumised“ – liidusisesed rikkumised, laiaulatuslikud rikkumised ja liidu mõõtmega laiaulatuslikud rikkumised;
- 6) „pädev asutus“ – riiklikul, piirkondlikul või kohalikul tasandil asutatud ametiasutus, kelle liikmesriik on määranud vastutama tarbijate huve kaitsvate liidu õigusaktide täitmise tagamise eest;
- 7) „ühtne kontaktasutus“ – liikmesriigi määratud ametiasutus, kes vastutab käesoleva määruse kohaldamise koordineerimise eest selles liikmesriigis;
- 8) „määratud asutus“ – liikmesriigi määratud asutus, kellele on õigustatud huvi lõpetada või keelustada tarbijate huve kaitsvate liidu õigusaktide rikkumine, kellele pädev asutus on teinud ülesandeks koguda vajalikku teavet ja võtta vajalikke täitmise tagamise meetmeid, mis on nimetatud asutusele liikmesriigi õiguse alusel võimaldatud, et rikkumine lõpetada või keelustada, ja kes tegutseb selle pädeva asutuse nimel;
- 9) „taotluse esitanud asutus“ – pädev asutus, kes esitab vastastikuse abi taotluse;
- 10) „taotluse saanud asutus“ – pädev asutus, kellele esitatakse vastastikuse abi taotlus;
- 11) „kaupleja“ – füüsiline või juriidiline isik, olenemata sellest, kas viimane on era- või avalik-õiguslik omandis, kes tegutseb – kaasa arvatud teiste isikute kaudu, kes tegutsevad tema nimel või ülesandel – eesmärgil, mis on seotud tema kaubandus-, majandus-, ametialase- või kutsetegevusega;

- 12) „tarbija“ – füüsiline isik, kes tegutseb eesmärgil, mis ei ole seotud tema kaubandus-, majandus-, ametialase või kutsetegevusega;
- 13) „tarbijakaebus“ – asjakohaste tõenditega varustatud avaldus selle kohta, et kaupleja on rikkunud, rikub või võib tõenäoliselt rikkuda tarbijate huve kaitsvaid liidu õigusakte;
- 14) „tarbijate kollektiivsete huvide kahjustamine“ – liidusisestest rikkumistest, laiaulatuslikest rikkumistest või liidu mõõtmega laiaulatuslikust rikkumisest tingitud mitmete tarbijate huvide tegelik või potentsiaalne kahjustamine;
- 15) „veebiliides“ – tarkvara, sealhulgas veebisait, selle osa või rakendused, mida haldab kaupleja või mida hallatakse tema nimel ja mille kaudu antakse tarbijatele juurdepääs kaupleja kaupadele või teenustele;
- 16) „lauskontrollid“ – tarbijaturgude ühisuurimised samaaegsete koordineeritud kontrollide kaudu, et kontrollida tarbijate huve kaitsvate liidu õigusaktide täitmist või tuvastada nende õigusaktide rikkumisi.

Artikkel 4

Aegumistähtaegadest teavitamine

Kõik ühtsed kontaktasutused teavitavad komisjoni oma liikmesriigis kehtivatest aegumistähtaegadest, mida kohaldatakse artikli 9 lõikes 4 osutatud õigusaktide täitmise tagamise meetmete suhtes. Komisjon teeb teavitatud aegumistähtaegadest kokkuvõtte ja teeb selle pädevatele asutustele kättesaadavaks.

II PEATÜKK

PÄDEVAD ASUTUSED JA NENDE ÕIGUSED

Artikkel 5

Pädevad asutused ja ühtsed kontaktasutused

1. Iga liikmesriik määrab ühe või mitu käesoleva määruse kohaldamise eest vastutavat pädevat asutust ja ühtse kontaktasutuse.
2. Pädevad asutused täidavad käesolevast määrusest tulenevaid kohustusi nii nagu nad tegutseks omaenda liikmesriigi tarbijate nimel ja omal kulul.
3. Igas liikmesriigis vastutab ühtne kontaktasutus käesoleva määrusega hõlmatud rikkumiste osas pädevate asutuste, artiklis 6 osutatud muude ametiasutuste ja, kui see on asjakohane, muude määratud asutuste poolt rakendatavate uurimis- ja täitmise tagamise meetmete koordineerimise eest.
4. Liikmesriigid tagavad, et pädevatel asutustel ja ühtsetel kontaktasutustel on käesoleva määruse kohaldamiseks vajalikud vahendid, sealhulgas piisavad eelarvelised ja muud ressursid, oskusteave, menetlused ja muu korraldus.
5. Kui liikmesriigi territooriumil on rohkem kui üks pädev asutus, tagab liikmesriik, et nende pädevate asutuste vastavad ülesanded on selgelt piiritletud ja et nad teevad nende ülesannete tulemuslikuks täitmiseks tihedat koostööd.

Artikkel 6

Käesoleva määruse kohaldamiseks tehtav koostöö liikmesriikides

1. Käesoleva määruse nõuetekohaseks kohaldamiseks tagab iga liikmesriik, et tema pädevad asutused, muud ametiasutused ja, kui see on asjakohane, määratud asutused teevad omavahel tõhusalt koostööd.
2. Lõikes 1 osutatud muud ametiasutused võtavad pädeva asutuse taotlusel kõik vajalikud ja neile siseriiklike õigusaktide alusel kättesaadavad meetmed, et käesoleva määrusega hõlmatud rikkumised lõpetada või keelustada.
3. Liikmesriigid tagavad, et lõikes 1 osutatud muudel ametiasutustel oleksid vajalikud vahendid ja õigused pädevate asutustega koostöö tegemiseks käesoleva määruse kohaldamisel. Kõnealused muud ametiasutused teavitavad pädevaid asutusi regulaarselt käesoleva määruse kohaldamisel rakendatud meetmetest.

*Artikkel 7***Määratud asutuste roll**

1. Vajaduse korral võib pädev asutus („korraldusi andev asutus“) kooskõlas siseriikliku õigusega anda määratud asutusele korralduse koguda vajalikku teavet käesoleva määrusega hõlmatud rikkumise kohta või võtta talle siseriikliku õiguse kohaselt kättesaadavaid vajalikke õigusaktide täitmise tagamise meetmeid kõnealuse rikkumise lõpetamiseks või keelustamiseks. Korraldusi andev asutus annab määratud asutusele korralduse üksnes siis, kui pärast taotluse esitanud asutusega või muude käesoleva määrusega hõlmatud rikkumisest mõjutatud pädevate asutustega konsulteerimist on nii taotluse esitanud asutus kui ka taotluse saanud asutus või kõik asjaomased pädevad asutused ühel meelel, et määratud asutus tõenäoliselt saab vajaliku teabe või lõpetab või keelustab rikkumise vähemalt sama tulemuslikult ja tõhusalt kui seda teeks korraldusi andev asutus.

2. Kui taotluse esitanud asutus või muud käesoleva määrusega hõlmatud rikkumisest mõjutatud pädevad asutused on seisukohal, et lõikes 1 sätestatud tingimused ei ole täidetud, teavitavad nad korraldusi andvat asutust sellest viivitamata kirjalikult, esitades oma seisukoha põhjendused. Kui korraldusi andev asutus seda seisukohta ei jaga, võib ta edastada küsimuse komisjonile, kes koostab antud küsimuses viivitamata arvamuse.

3. Korraldusi andev asutus on jätkuvalt kohustatud koguma vajalikku teavet või võtma vajalikke õigusaktide täitmise tagamise meetmeid, kui:

- a) määratud asutus ei suuda saada vajalikku teavet või lõpetada või keelustada viivitamatult käesoleva määrusega hõlmatud rikkumine, või
- b) käesoleva määrusega hõlmatud rikkumisest mõjutatud pädevad asutused ei ole ühel meelel, et korralduse võib lõike 1 kohaselt määratud asutusele anda.

4. Korraldusi andev asutus võtab kõik vajalikud meetmed, et hoida ära sellise teabe avaldamist, mille suhtes kohaldatakse artiklis 33 sätestatud konfidentsiaalsuse ning ameti- ja ärisaladuse nõudeid.

*Artikkel 8***Teatamine ja nimekirjad**

1. Iga liikmesriik edastab komisjonile viivitamatult järgmise teabe ning teavitab kõikidest sellesse tehtavatest muudatustest:

- a) pädevate asutuste, ühtse kontaktasutuse, määratud asutuste või artikli 27 lõike 1 kohaselt välisohiatusi andvate üksuste identifitseerimis- ja kontaktandmed; ning
- b) teave pädevate asutuste struktuuri, õiguste ja ülesannete kohta.

2. Komisjon haldab ja ajakohastab oma veebisaidil avalikult kättesaadavat nimekirja pädevatest asutustest, ühtsetest kontaktasutustest, määratud asutustest ja artikli 27 lõigete 1 ja 2 kohaselt välisohiatusi andvatest üksustest.

*Artikkel 9***Pädevate asutuste minimaalsed õigused**

1. Pädeval asutusel on käesoleva määruse kohaldamiseks minimaalselt vajalikud käesoleva artikli lõigetes 3, 4, 6 ja 7 sätestatud uurimis- ja õigusaktide täitmise tagamise õigused ning ta kasutab neid õigusi vastavalt artiklile 10.

2. Olenemata lõikest 1 võivad liikmesriigid otsustada mitte anda kõigile pädevatele asutustele kõiki õigusi, tingimusel et iga käesoleva määrusega hõlmatud rikkumise suhtes saab vajaduse korral kõiki õigusi kooskõlas artikliga 10 tulemuslikult kasutada.

3. Pädevatel asutustel on vähemalt järgmised uurimisõigused:

- a) õigus saada juurdepääs asjakohastele käesoleva määrusega hõlmatud rikkumisega seotud mis tahes vormis või vormingus dokumentidele, andmetele ja teabele, olenemata nende talletamiseks kasutatavast andmekandjast või kohast;

- b) õigus nõuda oma liikmesriigi igalt ametiasutuselt, organilt ja ametilt ja igalt füüsiliselt või juriidiliselt isikult asjakohase, mis tahes vormis või vormingus teabe, andmete või dokumentide esitamist, olenemata nende talletamiseks kasutatavast andmekandjast või kohast, eesmärgiga tuvastada, kas on esinenud või esineb käesoleva määrusega hõlmatud rikkumine, ja eesmärgiga teha kindlaks sellise rikkumise üksikasjad, sealhulgas jälgida finants- ja andmevoogusid, teha kindlaks finants- ja andmevoogudega seotud isikuid ning selgitada välja teavet pangakontode kohta ja veebisaitide omanikke;
- c) õigus teostada vajalikke kohapealseid kontrolle, mis hõlmab õigust siseneda kõikidesse ruumidesse, maatükkidele ja transpordivahenditesse, mida uurimisalune kaupleja kasutab eesmärkidel, mis on seotud tema kaubandus-, majandus-, ametialase või kutsetegevusega, või nõuda seda teistelt ametiasutustelt, eesmärgiga uurida, arestida, teha või hankida koopiaid teabest, andmetest või dokumentidest olenemata nende talletamiseks kasutatavast andmekandjast; õigus arestida teavet, andmeid ja dokumente uurimiseks vajalikuks ajaks ja vajalikus ulatuses; õigus nõuda uurimisaluse kaupleja esindajalt või töötajalt selgitusi faktiliste asjaolude kohta, teavet, andmeid ja dokumente uurimise esemega seonduva kohta ning talletada vastused;
- d) õigus osta tooteid ja teenuseid kontrollitudena, vajaduse korral variisikuna, et avastada käesoleva määrusega hõlmatud rikkumisi ning koguda tõendeid, sealhulgas õigus kaupu ja teenuseid kontrollida ning jälgida, uurida, demonteerida ja katsetada.

4. Pädevatel asutustel on õigusaktide täitmise tagamisel vähemalt järgmised õigused:

- a) õigus võtta vastu ajutisi meetmeid, et hoida ära tarbijate kollektiivsetele huvidele tõsise kahju tekkimise oht;
- b) õigus püüda saavutada, et käesoleva määrusega hõlmatud rikkumise eest vastutav kaupleja võtaks kohustuse rikkumine lõpetada, või õigus nõustuda kaupleja kohustuse võtmisega;
- c) õigus saada kauplejal kaupleja algatusel olukorra heastamiseks täiendavate kohustuste võtmist tarbijate kasuks, kellele on väidetavast käesoleva määrusega hõlmatud rikkumisest tekkinud kahju, või kui see on asjakohane, püüda saavutada, et kaupleja võtaks kohustuse, mis pakuks nimetatud rikkumisest mõjutatud tarbijatele piisavaid õiguskaitsevahendeid;
- d) kui see on kohaldatav, õigus teavitada asjakohasel viisil käesoleva määrusega hõlmatud rikkumise tagajärjel väidetavalt kahju kannatanud tarbijaid hüvitise taotlemise võimalustest siseriikliku õiguse alusel;
- e) õigus teha kauplejale kirjalik korraldus käesoleva määrusega hõlmatud rikkumise lõpetamiseks;
- f) õigus lõpetada või keelustada käesoleva määrusega hõlmatud rikkumised;
- g) kui puuduvad muud tõhusad võimalused käesoleva määrusega hõlmatud rikkumiste lõpetamiseks või keelustamiseks et hoida ära tarbijate kollektiivsetele huvidele tõsise kahju tekkimise oht:
 - i) õigus eemaldada veebiliidese infosisu või piirata sellele juurdepääsu või anda korraldus veebiliidesele juurdepääsul tarbijatele selgesõnalise hoiatuse kuvamiseks;
 - ii) õigus anda veebimajutusteenuse pakkujale korraldus veebiliidese sisu eemaldamiseks, blokeerimiseks või sellele juurdepääsu piiramiseks, või
 - iii) kui see on asjakohane, õigus anda domeeniregistritele või domeeniregistrite pidajatele korraldus täielikult kvalifitseeritud domeeninimi kustutada ning võimaldada asjaomasel päeval asutusel see registreerida;

sealhulgas nõuda kolmandalt isikult või muult ametiasutuselt nende meetmete rakendamist;

- h) õigus määrata karistusi, näiteks trahve või perioodilisi karistusmaksid, käesoleva määrusega hõlmatud rikkumiste eest, ning käesoleva määruse kohaselt vastu võetud otsuste, korralduste, ajutiste meetmete, kaupleja kohustuste või muude meetmete järgimata jätmise eest.

Punktis h osutatud karistused peavad olema mõjusad, proportsionaalsed ja hoiatavad, kooskõlas tarbijate huve kaitsvate liidu õigusaktides sätestatud nõuetega. Eelkõige tuleks asjakohaselt arvesse võtta vastavalt vajadusele nimetatud rikkumise laadi, raskusastet ja kestust.

5. Õigust määrata käesoleva määrusega hõlmatud rikkumiste eest karistusi, näiteks trahve või perioodilisi karistusmaksid, kohaldatakse tarbijate huve kaitsvate liidu õigusaktide iga rikkumise korral, kui asjakohase lisas loetletud liidu õigusaktiga on karistused ette nähtud. See ei piira liikmesriigi asutuste siseriikliku õiguse kohast õigust määrata karistusi, näiteks haldus- või muud trahve või perioodilisi karistusmaksid, kui tarbijate huve kaitsvate liidu õigusaktidega ei ole karistusi ette nähtud.

6. Pädevatel asutustel on õigus alustada omal algatusel uurimisi või menetlusi käesoleva määrusega hõlmatud rikkumiste lõpetamiseks või keelustamiseks.

7. Pädevad asutused võivad avaldada kõik käesoleva määruse kohaselt vastu võetud lõplikud otsused, kaupleja võetud kohustused ja korraldused, sealhulgas käesoleva määrusega hõlmatud rikkumise eest vastutava kaupleja identifitseerimissandmed.

8. Pädevad asutused võivad vajaduse korral konsulteerida tarbijaorganisatsioonide, kauplejate ühenduste, määratud asutuste ja teiste asjaomaste isikutega käesoleva määrusega hõlmatud rikkumise lõpetamiseks ette pandud kohustuste tulemuslikkuse üle.

Artikkel 10

Minimaalsete õiguste kasutamine

1. Artiklis 9 sätestatud õigusi kasutatakse kas:

a) pädevate asutuste omal algatusel;

b) pöördudes teiste pädevate asutuste või muude ametiasutuste poole, kui see on asjakohane;

c) andes korraldusi määratud asutustele, kui see on kohaldatav, või

d) pöördudes kohtusse, kes on pädev vajalikku otsust langetama, esitades asjakohasel juhul apellatsioonkaebuse, kui vajalikku otsust käsitlevat taotlust ei rahuldata.

2. Käesoleva määruse kohaldamisel peab artiklis 9 sätestatud õiguste rakendamine ja kasutamine olema proportsionaalne ning kooskõlas liidu ja liikmesriikide õigusega, sealhulgas kohaldatavate menetluslike tagatiste ja Euroopa Liidu põhiõiguste hartas sätestatud põhimõtetega. Käesoleva määruse kohaldamisel võetud uurimis- ja õigusaktide täitmise tagamise meetmed peavad olema asjakohased, arvestades tarbijate huve kaitsvate liidu õigusaktide rikkumise laadi ja rikkumisest tuleneva tegeliku või võimaliku kahju olemust.

III PEATÜKK

VASTASTIKUSE ABI MEHCHANISM

Artikkel 11

Teabenõuded

1. Taotluse saanud asutus edastab taotluse esitanud asutuse nõudmisel taotluse esitanud asutusele viivitamata ja igal juhul 30 päeva jooksul, kui ei ole kokku lepitud teisiti, asjakohase teabe, mida on vaja selle kindlakstegemiseks, kas liidusisene rikkumine on toimunud või toimub ning selleks et rikkumine lõpetada.

2. Taotluse saanud asutus viib läbi asjakohased ja vajalikud uurimised või rakendab muid taotletud teabe kogumiseks vajalikke või asjakohaseid meetmeid. Vajaduse korral tehakse kõnealused uurimised muude ametiasutuste või määratud asutuste kaasabil.

3. Taotluse esitanud asutuse nõudmisel võib taotluse saanud asutus lubada taotluse esitanud asutuse ametnikel viibida taotluse saanud asutuse ametnike tehtavate uurimistoimingute juures.

*Artikkel 12***Õigusaktide täitmise tagamise meetmete taotlused**

1. Taotluse saanud asutus võtab taotluse esitanud asutuse nõudmisel liidusese rikkumise lõpetamiseks või keelustamiseks viivitamata kõik vajalikud ja proportsionaalsed õigusaktide täitmise tagamise meetmed, kasutades artiklis 9 sätestatud õigusi ja talle siseriikliku õiguse alusel antud lisaõigusi. Taotluse saanud asutus määrab liidusese rikkumise lõpetamiseks või keelustamiseks vajalikud asjakohased õigusaktide täitmise tagamise meetmed ning rakendab neid viivitamata, kuid hiljemalt kuue kuu jooksul pärast taotluse saamist, kui nimetatud tähtaja pikendamiseks ei esitata konkreetseid põhjuseid. Asjakohasel juhul määrab taotluse saanud asutus liidusese rikkumiste eest vastutavale kauplajale karistusi, näiteks trahve või perioodilisi karistusmaksmeid. Taotluse saanud asutus võib nõustuda kaupleja poolt kaupleja omal algatusel olukorra heastamiseks täiendavate kohustuste võtmisega väidetavast liidusisest rikkumisest mõjutatud tarbijate kasuks või võib vajaduse korral püüda saavutada, et kaupleja võtaks kohustuse pakkuda väidetavast rikkumisest mõjutatud tarbijatele piisavaid õiguskaitsevahendeid.

2. Taotluse saanud asutus teavitab taotluse esitanud asutust regulaarselt astunud sammudest ja meetmetest ning tema poolt kavandatud sammudest ja meetmetest. Taotluse saanud asutus kasutab artiklis 35 ettenähtud elektroonilist andmebaasi, et viivitamata teavitada taotluse esitanud asutust, teiste liikmesriikide pädevaid asutusi ja komisjoni võetud meetmetest ja nende mõjust liidusisele rikkumisele, sealhulgas järgmisest:

- a) kas määrati ajutisi meetmeid,
- b) kas rikkumine lõppes,
- c) millised meetmed on võetud ja kas neid meetmeid on rakendatud,
- d) millises ulatuses on väidetavast rikkumisest mõjutatud tarbijatele pakutud heastamiskohustusi.

*Artikkel 13***Vastastikuse abi taotluste menetlemine**

1. Vastastikuse abi taotluste korral esitab taotluse esitanud asutus kogu teabe, mis on taotluse saanud asutusele taotluse rahuldamiseks vajalik, sealhulgas esitab ta kõik vajalikud tõendid, mida on võimalik saada ainult taotluse esitanud asutuse liikmesriigis.

2. Taotluse esitanud asutus saadab sellise taotluse vastastikuseks abiks taotluse saanud asutuse liikmesriigi ühtsele kontaktasutusele ja teavitamise eesmärgil oma liikmesriigi ühtsele kontaktasutusele. Taotluse saanud asutuse liikmesriigi ühtne kontaktasutus edastab taotlused viivitamata asjakohasele pädevale asutusele.

3. Vastastikuse abi taotlused ja kogu nendega seonduv teave esitatakse kirjalikult, kasutades standardvorme, ning need edastatakse elektrooniliselt artikli 35 kohaselt loodud andmebaasi kaudu.

4. Asjaomased pädevad asutused lepivad kokku vastastikuse abi taotluste ja nendega seonduva teabe puhul kasutatavates keeltes.

5. Kui keelte suhtes kokkuleppele ei jõuta, saadetakse vastastikuse abi taotlused taotluse esitanud asutuse liikmesriigi ametlikus keeles, või ühes ametlikest keeltest ja vastused taotluse saanud asutuse liikmesriigi ametlikus keeles, või ühes ametlikest keeltest. Sel juhul on iga pädev asutus vastutav taotluste, vastuste ja muude teiselt pädevalt asutuselt saadavate dokumentide vajaliku tõlkimise eest.

6. Taotluse saanud asutus vastab otse taotluse esitanud asutusele ning taotluse esitanud ja saanud asutuse liikmesriikide ühtsetele kontaktasutustele.

*Artikkel 14***Vastastikuse abi taotluse täitmisest keeldumine**

1. Taotluse saanud asutus võib keelduda artikli 11 kohases teabenõudes taotletud teabe andmisest, kui kehtib mõni järgmistest tingimustest:

- a) pärast taotluse esitanud asutusega konsulteerimist ilmneb, et taotletud teave ei ole taotluse esitanud asutusele vajalik selleks, et kindlaks teha, kas liidusisene rikkumine on toimunud või toimumas või kas on põhjust kahtlustada, et rikkumine võib toimuda;
- b) kui taotluse esitanud asutus ei nõustu, et selle teabe suhtes kohaldatakse artiklis 33 sätestatud konfidentsiaalsust ning ameti- ja ärisaladust käsitlevaid sätteid;
- c) sama liidusisese rikkumise suhtes ja sama kaupleja vastu on taotluse saanud või esitanud asutuse liikmesriigi õigus-asutustes juba algatatud eeluurimine või alustatud kohtumenetlust.

2. Taotluse saanud asutus võib keelduda artikli 12 alusel esitatud õigusaktide täitmise tagamise meetmete taotluse rahuldamisest pärast taotluse esitanud asutusega konsulteerimist, kui kehtib mõni järgmistest tingimustest:

- a) sama kaupleja suhtes on seoses sama liidusisese rikkumisega juba algatatud kriminaaluurimine või kohtumenetlus või selle kohta on olemas kohtuotsus, kohtulik kokkulepe või kohtumäärus taotluse saanud asutuse liikmesriigi õigus-asutustes;
- b) liidusisese rikkumise kiireks ja tõhusaks lõpetamiseks või keelustamiseks on sama liidusisese rikkumise suhtes ja sama kaupleja vastu taotluse saanud asutuse liikmesriigis juba algatatud vajalikud õigusaktide täitmise tagamise meetmed või selle kohta on juba tehtud haldusotsus;
- c) pärast taotluse saanud asutuse tehtud asjakohaseid uurimistoiminguid jõuab taotluse saanud asutus järeldusele, et liidusisest rikkumist ei ole toimunud;
- d) taotluse saanud asutus jõuab järeldusele, et taotluse esitanud asutus ei ole andnud artikli 13 lõike 1 kohaselt vajalikku teavet;
- e) taotluse saanud asutus on nõustunud kaupleja võetud kohustusega lõpetada liidusisene rikkumine määratud tähtaja jooksul ja see tähtaeg ei ole veel möödunud.

Taotluse saanud asutus rahuldab siiski artikli 12 alusel esitatud õigusaktide täitmise tagamise meetmete taotluse, kui kaupleja ei täida tähtaja jooksul esimese lõigu punktis e osutatud kohustust, millega taotluse saanud asutus on nõustunud.

3. Taotluse saanud asutus teatab igast vastastikuse abi taotluse rahuldamisest keeldumisest taotluse esitanud asutusele ja komisjonile koos nimetatud keeldumise põhjustega.

4. Taotluse esitanud asutuse ja selle saanud asutuse vahelise eriarvamuse korral võib taotluse esitanud asutus või selle saanud asutus edastada küsimuse komisjonile, kes annab viivitamata arvamuse. Kui küsimust komisjonile ei edastata, võib viimane anda arvamuse omal algatusel. Komisjon võib oma arvamuse andmiseks paluda asjakohast teavet ja dokumente, mida taotluse esitanud asutus ja selle saanud asutus on omavahel vahetanud.

5. Komisjon teeb vastastikuse abi mehhanismi toimimise ning pädevate asutuste poolt vastastikuse abi taotluste käsitlemise korra ja tähtaegade järgimise järelevalvet. Komisjonil on juurdepääs vastastikuse abi taotlustele ning taotluse esitanud ja taotluse saanud asutuse vahel vahetatud teabele ja dokumentidele.

6. Vajaduse korral võib komisjon esitada liikmesriikidele suunised ja anda nõu, et tagada vastastikuse abi mehhanismi tulemuslik ja tõhus toimimine.

IV PEATÜKK

KOORDINEERITUD UURIMIS- JA ÕIGUSAKTIDE TÄITMISE TAGAMISE MEHHANISM LAIAULATUSLIKE RIKKUMISTE JA LIIDU MÕÕTMEGA LAIAULATUSLIKE RIKKUMISTE PUHUL

Artikkel 15

Liikmesriikide vaheliste otsuste tegemise kord

Käesoleva peatükiga hõlmatud küsimustes tegutsevad asjaomased pädevad asutused konsensuse alusel.

Artikkel 16

Koostöö üldpõhimõtted

1. Kui on põhjendatud kahtlus laiaulatusliku rikkumise või liidu mõõtmega laiaulatusliku rikkumise toimumise kohta, teavitavad asjaomased pädevad asutused ja komisjon nimetatud rikkumisest viivitamata üksteist ja asjaomaseid ühtseid kontaktasutusi, andes artikli 26 kohased hoiatusteated.

2. Laiaulatuslikust rikkumisest või liidu mõõtmega laiaulatuslikust rikkumisest mõjutatud pädevad asutused koordineerivad oma võetavaid uurimis- ja õigusaktide täitmise tagamise meetmeid nende rikkumistega võitlemiseks. Nad vahetavad vajalikke tõendeid ja teavet ning annavad üksteisele ja komisjonile viivitamata mis tahes vajalikku abi.
3. Laiaulatuslikust rikkumisest või liidu mõõtmega laiaulatuslikust rikkumisest mõjutatud pädevad asutused tagavad vajalike tõendite ja teabe kogumise ning vajalike õigusaktide täitmise tagamise meetmete võtmise rikkumise lõpetamiseks või keelustamiseks.
4. Ilma et see piiraks lõike 2 kohaldamist, ei mõjuta käesoleva määruse kohaldamine pädevate asutuste läbi viidavat siseriiklikku uurimist ja õigusaktide täitmise tagamise toiminguid sama rikkumise ja sama kaupleja suhtes.
5. Vajaduse korral võivad pädevad asutused kutsuda komisjoni ametnikke ning neid saatvaid muid komisjoni volitatud isikuid osalema käesoleva peatükiga hõlmatud koordineeritud uurimistes, õigusaktide täitmise tagamise toimingutes ja teistes meetmetes.

Artikkel 17

Koordineeritud tegevuse alustamine ja koordinaatori määramine

1. Laiaulatusliku rikkumise toimumise põhjendatud kahtluse korral alustavad nimetatud rikkumisest mõjutatud pädevad asutused nendevahelisel kokkuleppel põhinevat koordineeritud tegevust. Koordineeritud tegevuse alustamisest teavitatakse koheselt nimetatud rikkumisest mõjutatud ühtseid kontaktasutusi ja komisjoni.
2. Kahtlustatavast laiaulatuslikust rikkumisest mõjutatud pädevad asutused määravad enda seast ühe laiaulatuslikust rikkumisest mõjutatud pädeva asutuse, kes hakkab tegutsema koordinaatorina. Kui nimetatud pädevad asutused ei jõua koordinaatori osas kokkuleppele, võtab komisjon koordinaatori rolli.
3. Kui komisjonil on põhjendatud kahtlus liidu mõõtmega laiaulatusliku rikkumise toimumise kohta, teavitab ta vastavalt artiklile 26 viivitamata sellest väidetavast rikkumisest mõjutatud liikmesriikide pädevaid asutusi ja ühtseid kontaktasutusi. Komisjon esitab oma teates võimaliku koordineeritud tegevust õigustavad põhjendused. Väidetavast liidu mõõtmega laiaulatuslikust rikkumisest mõjutatud pädevad asutused viivad läbi asjakohase uurimise, tuginedes nende käsutuses olevale või hõlpsasti kättesaadavale teabele. Väidetavast liidu mõõtmega laiaulatuslikust rikkumisest mõjutatud pädevad asutused teavitavad kooskõlas artikliga 26 ühe kuu jooksul pärast komisjonilt teate saamise kuupäeva selliste uurimiste tulemustest teisi nimetatud rikkumisest mõjutatud pädevaid asutusi, asjaomaseid ühtseid kontaktasutusi ja komisjoni. Kui selline uurimine näitab, et liidu mõõtmega laiaulatuslik rikkumine võib olla toimumas, alustavad rikkumisest mõjutatud pädevad asutused koordineeritud tegevust ning võtavad artiklis 19 ning vajaduse korral artiklites 20 ja 21 sätestatud meetmeid.
4. Lõikes 3 osutatud koordineeritud tegevust koordineerib komisjon.
5. Pädev asutus ühineb koordineeritud tegevusega, kui nimetatud koordineeritud tegevuse käigus ilmneb, et pädev asutus on laiaulatuslikust rikkumisest või liidu mõõtmega laiaulatuslikust rikkumisest mõjutatud.

Artikkel 18

Koordineeritud tegevuses osalemisest keeldumise põhjused

1. Pädev asutus võib keelduda koordineeritud tegevuses osalemisest järgmistel põhjustel:
 - a) selles pädeva asutuse liikmesriigis on sama rikkumise suhtes ja sama kaupleja vastu juba algatatud eeluurimine või alustatud kohtumenetlust, on tehtud kohtuotsus või sõlmitud kohtulik kokkulepe;
 - b) laiaulatusliku rikkumise või liidu mõõtmega laiaulatusliku rikkumise kiireks ja tõhusaks lõpetamiseks või keelustamiseks on kõnealuses liikmesriigis sama rikkumise suhtes ja sama kaupleja vastu juba enne artikli 17 lõike 3 kohase hoiatusteate andmist käivitatud vajalikud õigusaktide täitmise tagamise meetmed või selle kohta on juba tehtud haldusotsus;
 - c) pärast asjakohaseid uurimistoiminguid on ilmne, et väidetava laiaulatusliku rikkumise või liidu mõõtmega laiaulatusliku rikkumise tegelik või võimalik mõju selle pädeva asutuse liikmesriigis on väike ja sellel pädeval asutusel ei ole seega vaja õigusaktide täitmise tagamise meetmeid vastu võtta;
 - d) asjaomase pädeva asutuse liikmesriigis ei ole toimunud laiaulatuslikku rikkumist või liidu mõõtmega laiaulatuslikku rikkumist ja sellel pädeval asutusel ei ole seega vaja õigusaktide täitmise tagamise meetmeid vastu võtta;

e) pädev asutus on nõustunud laiaulatusliku rikkumise või liidu mõõtmega laiaulatusliku rikkumise eest vastutava kaupleja võetud kohustusega lõpetada laiaulatuslik rikkumine selle pädeva asutuse liikmesriigis ning see kohustus on täidetud ja sellel pädeval asutusel ei ole vaja õigusaktide täitmise tagamise meetmeid vastu võtta.

2. Kui pädev asutus keeldub koordineeritud tegevuses osalemast, teatab ta oma otsusest viivitamata komisjonile ja laiaulatuslikust rikkumisest või liidu mõõtmega laiaulatuslikust rikkumisest mõjutatud teistele pädevatele asutustele ning asjaomastele ühtsetele kontaktasutustele, nimetades oma otsuse põhjused ning esitades vajalikud tõendavad dokumendid.

Artikkel 19

Uurimismeetmed koordineeritud tegevuse puhul

1. Koordineeritud tegevusest mõjutatud pädevad asutused tagavad, et uurimisi ja kontrolle tehakse tulemuslikult, tõhusalt ja koordineeritult. Nad püüavad uurimisi ja kontrolle teha üksteisega samaaegselt ning kui siseriiklik menetlusõigus seda võimaldab, siis kohaldada ajutisi meetmeid.

2. Vajaduse korral võib kasutada III peatüki kohast vastastikuse abi mehhanismi, eelkõige tõendite ja teabe kogumiseks muudest liikmesriikidest kui koordineeritud tegevusest mõjutatud liikmesriigid või eesmärgiga tagada, et asjaomane kaupleja ei hoidu kõrvale õigusaktide täitmise tagamise meetmetest.

3. Asjakohasel juhul esitavad asjaomased koordineeritud tegevusest mõjutatud pädevad asutused uurimise tulemuse ja hinnangu laiaulatusliku rikkumise kohta või, kui see on kohaldatav, liidu mõõtmega laiaulatusliku rikkumise kohta asutuste vahel kokku lepitud ühises seisukohas.

4. Kui koordineeritud tegevusest mõjutatud pädevate asutuste vahel ei ole kokku lepitud teisiti, edastab koordineerija ühise seisukoha laiaulatusliku rikkumise või liidu mõõtmega laiaulatusliku rikkumise eest vastutavale kauplejale. Laiaulatusliku rikkumise või liidu mõõtmega laiaulatusliku rikkumise eest vastutavale kauplejale antakse võimalus ühises seisukohas sisalduvates küsimustes arvamust avaldada.

5. Asjakohasel juhul ja ilma et see piiraks artikli 15 või artiklis 33 sätestatud konfidentsiaalsust ning ameti- ja ärisaladust reguleerivate õigusnormide kohaldamist, otsustavad koordineeritud tegevusest mõjutatud pädevad asutused avaldada ühise seisukoha või selle osad oma veebisaitidel ning võivad küsida tarbijaorganisatsioonide, kauplejate ühenduste ja teiste asjaomaste osapoolte seisukohti. Komisjon avaldab asjaomaste pädevate asutuste nõusolekul kõnealuse ühise seisukoha või selle osad oma veebisaidil.

Artikkel 20

Kohustused koordineeritud tegevuse puhul

1. Artikli 19 lõike 3 kohaselt vastu võetud ühise seisukoha alusel võivad koordineeritud tegevusest mõjutatud pädevad asutused teha ettepaneku, et laiaulatusliku rikkumise või liidu mõõtmega laiaulatusliku rikkumise eest vastutav kaupleja võtaks määratud tähtaja jooksul kohustuse rikkumine lõpetada. Samuti võib kaupleja omal algatusel teha ettepanekuid rikkumise lõpetamise kohustuse võtmiseks või nimetatud rikkumisest mõjutatud tarbijatele kahju heastamiseks.

2. Asjakohasel juhul ning ilma et see piiraks artiklis 33 sätestatud konfidentsiaalsust ning ameti- ja ärisaladust reguleerivate õigusnormide kohaldamist, võivad koordineeritud tegevusest mõjutatud pädevad asutused avaldada laiaulatusliku rikkumise või liidu mõõtmega laiaulatusliku rikkumise eest vastutava kaupleja kavandatud kohustused oma veebisaitidel või, kui see on asjakohane, võib komisjon avaldada nimetatud kaupleja kavandatud kohustused oma veebisaidil, kui asjaomased pädevad asutused seda taotlevad. Pädevad asutused ja komisjon võivad küsida tarbijaorganisatsioonide ja kauplejate ühenduste ning teiste asjaomaste osapoolte seisukohti.

3. Koordineeritud tegevusest mõjutatud pädevad asutused hindavad ette pandud kohustusi ja edastavad selle hindamise tulemused laiaulatusliku rikkumise või liidu mõõtmega laiaulatusliku rikkumise eest vastutavale kauplejale ning kui kaupleja võtab asjakohasel juhul kohustusi, mis pakuks õiguskaitsevahendeid, teavitavad sellest kaupleja rikkumise tagajärjel väidetavalt kahju saanud tarbijaid. Kui kohustused on laiaulatusliku rikkumise või liidu mõõtmega laiaulatusliku rikkumise lõpetamiseks piisavad ja proportsionaalsed, nõustuvad pädevad asutused nende kohustustega ja määravad nende täitmiseks tähtaja.

4. Koordineeritud tegevusest mõjutatud pädevad asutused jälgivad kohustuste täitmist. Eelkõige tagavad nad, et laiaulatusliku rikkumise või liidu mõõtmega laiaulatusliku rikkumise eest vastutav kaupleja annab koordinaatorile kohustuste täitmise edenemisest regulaarselt aru. Asjakohasel juhul võivad koordineeritud tegevusest mõjutatud pädevad asutused küsida tarbijaorganisatsioonide ja ekspertide seisukohti, et veenduda, kas kaupleja astutavad sammud on kohustustega kooskõlas.

Artikkel 21

Õigusaktide täitmise tagamise meetmed koordineeritud tegevuse puhul

1. Koordineeritud tegevusest mõjutatud pädevad asutused võtavad oma jurisdiktsiooni piires laiaulatusliku rikkumise või liidu mõõtmega laiaulatusliku rikkumise eest vastutava kaupleja suhtes kõik vajalikud õigusaktide täitmise tagamise meetmed nimetatud rikkumise lõpetamiseks või keelustamiseks.

Asjakohasel juhul määravad nad laiaulatusliku rikkumise või liidu mõõtmega laiaulatusliku rikkumise eest vastutavale kauplejale karistusi, näiteks rahatrahve või perioodilisi karistumakseid. Pädevad asutused võivad nõustuda kaupleja poolt kaupleja algatusel olukorra heastamiseks täiendavate kohustuste võtmisega väidetavast laiaulatuslikust rikkumisest või väidetavast liidu mõõtmega laiaulatuslikust rikkumisest mõjutatud tarbijate kasuks või asjakohasel juhul püüda saavutada kauplejalt kohustuse võtmist, mis pakuks nimetatud rikkumisest mõjutatud tarbijatele piisavaid õiguskaitsevahendeid.

Õigusaktide täitmise tagamise meetmed on eriti asjakohased, kui

- a) rikkumise kiireks ja tõhusaks lõpetamiseks või keelustamiseks on kiiresti vaja võtta õigusaktide täitmise tagamise meetmeid;
- b) on ebatõenäoline, et rikkumise eest vastutava kaupleja võetud kohustuste tulemusel rikkumine lõpeb;
- c) rikkumise eest vastutav kaupleja ei tee kohustuste võtmise ettepanekut enne asjaomaste pädevate asutuste sätestatud tähtaja möödumist;
- d) kohustused, mida rikkumise eest vastutav kaupleja ette paneb ei ole piisavad rikkumise lõpetamise tagamiseks või, kui see on asjakohane, rikkumise tõttu kannatada saanud tarbijatele kahju heastamise tagamiseks; või
- e) rikkumise eest vastutav kaupleja ei ole täitnud artikli 20 lõikes 3 osutatud tähtaja jooksul rikkumise lõpetamiseks võetud kohustusi või, kui see on asjakohane, ei ole suutnud rikkumise tõttu kannatada saanud tarbijatele kahju heastada.

2. Lõike 1 kohaseid õigusaktide täitmise tagamise meetmeid võetakse tulemuslikul, tõhusal ja koordineeritud viisil, et lõpetada või keelustada laiaulatuslik rikkumine või liidu mõõtmega laiaulatuslik rikkumine. Koordineeritud tegevusest mõjutatud pädevad asutused püüavad õigusaktide täitmise tagamise meetmeid võtta nimetatud rikkumisest mõjutatud liikmesriikides samaaegselt.

Artikkel 22

Koordineeritud tegevuse lõpetamine

1. Koordineeritud tegevus lõpetatakse, kui koordineeritud tegevusest mõjutatud pädevad asutused jõuavad järeldusele, et laiaulatuslik rikkumine või liidu mõõtmega laiaulatuslik rikkumine on lõppenud või keelustatud kõigis asjaomastes liikmesriikides või et sellist rikkumist ei toimunud.

2. Koordinaator teatab komisjonile ja vajaduse korral koordineeritud tegevusest mõjutatud liikmesriikide pädevatele asutustele ja ühtsetele kontaktasutustele viivitamata koordineeritud tegevuse lõpetamisest.

Artikkel 23

Koordinaatori roll

1. Artiklite 17 või 29 kohaselt määratud koordinaator täidab eelkõige järgmisi ülesandeid:

- a) tagab, et asjaomaseid pädevaid asutusi ja komisjoni teavitatakse nõuetekohaselt ja õigeaegselt uurimise või vajaduse korral õigusaktide täitmise tagamise meetme edenemisest, samuti eeldatavatest järgmistest sammudest ja võetavatest meetmetest;

- b) koordineerib ja jälgib asjaomaste pädevate asutuste käesoleva määruse kohaselt läbiviidavaid uurimistoiminguid;
 - c) koordineerib kõigi vajalike dokumentide koostamist ja jagamist asjaomaste pädevate asutuste ja komisjoni vahel;
 - d) hoiab ühendust kaupleja ning teiste uurimistoimingutest või vajaduse korral täitmise tagamise toimingutest mõjutatud osalistega, kui asjaomased pädevad asutused ja koordinaator ei ole teisiti kokku leppinud;
 - e) koordineerib vajadusel asjaomaste pädevate asutuste poolset hindamist, konsultatsioone ja järelevalvet ning teisi samme, mis on vajalikud asjaomaste kauplejate ette pandud kohustuste käsitlemiseks ja täitmiseks;
 - f) koordineerib vajadusel asjaomaste pädevate asutuste võetud täitmise tagamise toimingute läbiviimist;
 - g) koordineerib asjaomaste pädevate asutuste poolt III peatüki kohaselt esitatud vastastikuse abi taotluste esitamist.
2. Koordinaator ei vastuta asjaomaste pädevate asutuste tegevuse või tegevusetuse eest artiklis 9 sätestatud õiguste teostamisel.
3. Kui koordineeritud tegevus puudutab artikli 2 lõikes 10 osutatud liidu õigusaktide laiaulatuslikku rikkumist või liidu mõõtmega laiaulatuslikku rikkumist, kutsub koordinaator vaatleja rollis osalema Euroopa Pangandusjärelevalve.

Artikkel 24

Kasutatavad keeled

1. Pädevate asutuste poolt esitatavates teadetes ja kogu käesoleva peatükiga hõlmatud koordineeritud tegevuste ja lauskontrollidega seotud suhtluses kasutatavad keeled lepitakse kokku asjaomaste pädevate asutuste vahel.
2. Kui asjaomased pädevad asutused omavahel kokkuleppele ei jõua, on teated ja muu suhtlus teavet saatva liikmesriigi ametlikus keeles või ühes tema ametlikest keeltest. Sel juhul on iga asjaomane pädev asutus vastutav teiselt pädevalt asutuselt saadavate teadete, teavituste ja muude dokumentide tõlkimise eest, kui see on vajalik.

Artikkel 25

Kauplejatega suhtlemisel kasutatavad keeled

Käesolevas peatükis sätestatud menetluste puhul on kauplejal õigus kasutada suhtlemiseks selle liikmesriigi ametlikku keelt või üht ametlikest keeltest, mida kasutatakse ametlikel eesmärkidel selles liikmesriigis, milles on kaupleja asutamise- või asukoht.

V PEATÜKK

KOGU LIITU HÕLMAVAD TEGEVUSED

Artikkel 26

Hoiatusteated

1. Pädev asutus teatab komisjonile, teistele pädevatele asutustele ja ühtsetele kontaktasutustele viivitamata igast põhjendatud kahtlusest tema territooriumil toimuva käesoleva määrusega hõlmatud rikkumise kohta, mis võib mõjutada teiste liikmesriikide tarbijate huve.
2. Komisjon teatab viivitamata asjaomastele pädevatele asutustele ja ühtsetele kontaktasutustele igast põhjendatud kahtlusest, et on toimunud käesoleva määrusega hõlmatud rikkumine.
3. Lõigete 1 ja 2 kohaselt teavitades ehk hoiatusteadet andes esitab pädev asutus või komisjon kahtlustatava käesoleva määrusega hõlmatud rikkumise kohta teavet ning eelkõige järgmise teabe, kui see on olemas:
 - a) tegevuse või tegevusetuse kirjeldus, mis kujutab endast rikkumist;
 - b) rikkumisega seotud toote või teenuse üksikasjad;
 - c) liikmesriikide nimed, keda rikkumine mõjutab või võib mõjutada;

- d) kaupleja või kauplejate isik(ud), kes on või keda kahtlustatakse olevat rikkumise eest vastutav;
- e) võimalike meetmete õiguslik alus, viidates siseriiklikele õigusaktidele ning lisa loetletud vastavatele liidu õigusaktide sätetele;
- f) rikkumise suhtes algatatud kohtumenetluste, õigusaktide täitmise tagamise meetmete või muude meetmete kirjeldus ning nende kuupäevad ja kestus, samuti nende staatus;
- g) kohtumenetlusi ja muid meetmeid kohaldava pädeva asutuse andmed.

4. Hoiatusteadet andes võib pädev asutus paluda pädevatel asutustel ja asjaomastel ühtsetel kontaktasutustel teistes liikmesriikides ning komisjonil või komisjon võib paluda pädevatel asutustel ja asjaomastel kontaktasutustel teistes liikmesriikides kontrollida, kas vastavalt asjaomaste pädevate asutuste või komisjoni käsutuses olevale või hõlpsasti kättesaadavale teabele tuginedes toimuvad sarnased kahtlustatavad rikkumised ka nende teiste liikmesriikide territooriumil või kas selliste rikkumiste suhtes on juba nendes liikmesriikides õigusaktide täitmise tagamise meetmeid võetud. Teiste liikmesriikide asjaomased pädevad asutused ja komisjon vastavad taotlusele viivitamata.

Artikkel 27

Välishoiatused

1. Kui ei ole teisiti põhjendatud, annab iga liikmesriik määratud asutustele, Euroopa tarbijakeskustele, tarbijaorganisatsioonidele ja -ühendustele ning, kui see on asjakohane, kauplejate ühendustele, kellel on vajalik oskusteave, õiguse anda asjaomaste liikmesriikide pädevatele asutustele ja komisjonile hoiatusteadete kahtlustatavate käesoleva määrusega hõlmatud rikkumiste kohta ning edastada nende käsutuses olevat artikli 26 lõikes 3 nimetatud teavet („välishoiatus“). Iga liikmesriik edastab komisjonile viivitamata selliste üksuste loetelu ja teatavad kõikidest sellesse tehtavatest muudatustest.
2. Komisjon annab pärast liikmesriikidega konsulteerimist tarbijate ja, kui see on asjakohane, kauplejate huve liidu tasandil esindavatele ühendustele õiguse anda välishoiatusi.
3. Pädevad asutused ei ole välishoiatusetele reageerimiseks kohustatud menetlust algatama ega muid meetmeid võtma. Välishoiatusi andvad üksused tagavad, et nende esitatav teave on õige, ajakohane ja täpne ning parandavad või kustutavad teavitatud teabe vajaduse korral viivitamata.

Artikkel 28

Rikkumiste avastamiseks olulise muu teabe vahetamine

Niivõrd kui see on vajalik käesoleva määruse eesmärkide saavutamiseks, teatavad pädevad asutused komisjonile ja asjaomaste liikmesriikide pädevatele asutustele viivitamata artiklis 35 osutatud elektroonilise andmebaasi kaudu igast meetmest, mis nad on võtnud käesoleva määrusega hõlmatud rikkumisega tegelemiseks oma jurisdiktsiooni piires, kui nad kahtlustavad, et kõnealune rikkumine võib mõjutada teiste liikmesriikide tarbijate huve.

Artikkel 29

Lauskontrollid

1. Pädevad asutused võivad otsustada teha lauskontrolle, et kontrollida tarbijate huve kaitsvate liidu õigusaktide täitmist või avastada nende rikkumisi. Kui asjaomased pädevad asutused ei ole teisiti kokku leppinud, koordineerib lauskontrolle komisjon.
2. Lauskontrolle tehes võivad kaasatud pädevad asutused kasutada artikli 9 punktis 3 sätestatud uurimisõigusi ja kõiki muid neile siseriiklike õigusega antud õigusi.
3. Pädevad asutused võivad lauskontrollidel osalema kutsuda määratud asutusi, komisjoni ametnikke ja neid saata muid komisjoni volitatud isikuid.

Artikkel 30

Uurimisele ja õigusaktide täitmise tagamisele kaasa aitavate muude tegevuste koordineerimine

1. Niivõrd kui see on vajalik käesoleva määruse eesmärgi saavutamiseks, teavitavad liikmesriigid üksteist ja komisjoni oma tegevusest järgmistes valdkondades:

- a) oma käesoleva määruse kohaldamisega seotud ametnike koolitus;
- b) tarbijate kaebusi puudutavate andmete kogumine, klassifitseerimine ja vahetus;
- c) ametnike valdkonnaspetsiifiliste võrgustike arendamine;
- d) info- ja sidevahendite arendamine; ning
- e) vajaduse korral käesoleva määruse kohaldamist puudutavate standardite, meetodika ja suuniste väljatöötamine;

2. Niivõrd kui see on vajalik käesoleva määruse eesmärgi saavutamiseks, võivad liikmesriigid koordineerida ja ühiselt korraldada tegevusi lõikes 1 osutatud valdkondades.

Artikkel 31

Ametnike vahetamine pädevate asutuste vahel

1. Pädevad asutused võivad koostöö parandamiseks osaleda teiste liikmesriikidega ametnike vahetamise kavades. Pädevad asutused võtavad vajalikud meetmed, et võimaldada teiste liikmesriikide ametnikel pädeva asutuse tegevuses tulemuslikku rolli täita. Sel eesmärgil antakse sellistele ametnikele õigus täita neid vastuvõtva pädeva asutuse poolt neile usaldatud ülesandeid kooskõlas pädeva asutuse liikmesriigi õigusaktidega.

2. Ametniku tsiviil- ja kriminaalvastutust käsitletakse ametnike vahetuse ajal samaväärselt vastuvõtva pädeva asutuse ametnike vastutusega. Teiste liikmesriikide ametnikud järgivad ametialaseid standardeid ning asjaomaseid vastuvõtva pädeva asutuse sisekorraeeskirju. Kõnealused eeskirjad peavad tagama eelkõige üksikisikute kaitse isikuandmete töötlemisel, õiglase menetlemise ning artikli 33 kohaste konfidentsiaalsust ja ameti- ning ärisaladust käsitlevate sätete nõuetekohase järgimise.

Artikkel 32

Rahvusvaheline koostöö

1. Niivõrd kui see on vajalik käesoleva määruse eesmärgi saavutamiseks, teeb liit tarbijate huvide kaitsmiseks käesoleva määrusega hõlmatud valdkondades koostööd kolmandate riikide ja pädevate rahvusvaheliste organisatsioonidega. Liit ja asjaomased kolmandad riigid võivad sõlmida kokkuleppeid koostöö korralduse, sealhulgas vastastikuse abi kokkulepete, konfidentsiaalse teabe vahetamise ja töötajate vahetuse programme kohta.

2. Liidu ja kolmandate riikide vahel sõlmitud tarbijate huvide kaitse ja edendamise seotud koostööd ja vastastikust abi käsitlevad kokkulepped peavad järgima asjakohaseid andmekaitseenorme, mida kohaldatakse isikuandmete edastamise suhtes kolmandatele riikidele.

3. Kui pädev asutus saab kolmanda riigi asutuselt teavet, mis võib olla teiste liikmesriikide pädevate asutuste jaoks vajalik, edastab ta selle teabe nende asjaomastele pädevatele asutustele, kui seda on lubatud teha vastavalt nimetatud kolmanda riigiga sõlmitud kahepoolsetele abistamiskokkulepetele ning niivõrd kui võrd nimetatud teave on kooskõlas liidu õigusaktidega, mis käsitlevad üksikisikute kaitset isikuandmete töötlemisel.

4. Pädev asutus võib käesoleva määruse alusel edastatud teabe edastada ka kolmanda riigi asutusele kolmanda riigiga sõlmitud kahepoolse abistamiskokkuleppe alusel, tingimusel et selleks on saadud heakskiit algselt teabe edastanud pädevalt asutuselt, ning et see toimub kooskõlas liidu õigusaktidega, mis käsitlevad üksikisikute kaitset isikuandmete töötlemisel.

VI PEATÜKK

ÜHINE KORD

Artikkel 33

Teabe kasutamine ja avaldamine ning ameti- ja ärisaladus

1. Käesoleva määruse kohaldamise käigus pädevate asutuste ja komisjoni kogutud või neile edastatud teavet kasutatakse ainult tarbijate huve kaitsvate liidu õigusaktide järgimise tagamiseks.

2. Lõikes 1 osutatud teavet käsitletakse konfidentsiaalsena ning seda kasutatakse ja avaldatakse üksnes füüsilise või juriidilise isiku ärihuve, sealhulgas ärisaladust ja intellektuaalomandit nõuetekohaselt arvesse võttes.

3. Pädevad asutused võivad siiski, olles teabe esitanud pädeva asutusega eelnevalt konsulteerinud, avaldada teavet, mida on vaja, et:

- a) tõendada käesoleva määrusega hõlmatud rikkumisi, või
- b) lõpetada ja keelustada käesoleva määrusega hõlmatud rikkumised.

Artikkel 34

Tõendite ja uurimistulemuste kasutamine

Pädevad asutused võivad kasutada tõenditena teavet, dokumente, leide, avaldusi, tõestatud koopiaid ja teadaandeid samadel alustel kui nende oma liikmesriigist saadud samalaadseid dokumente, olenemata andmekandjast, millele need on talletatud.

Artikkel 35

Elektrooniline andmebaas

1. Komisjon loob elektroonilise andmebaasi kogu kõnealuse määruse kohase suhtluse jaoks pädevate asutuste, ühtsete kontaktasutuste ja komisjoni vahel ning haldab seda. Elektroonilise andmebaasi abil edastatud kogu teavet säilitatakse ja töödeldakse elektroonilises andmebaasis. Otsejuurdepääs andmebaasile antakse pädevatele asutustele, ühtsetele kontaktasutustele ja komisjonile.

2. Teavet, mille on edastanud üksused, kellel on õigus anda välishoiatusi artikli 27 lõigete 1 või 2 kohaselt, säilitatakse ja töödeldakse elektroonilises andmebaasis. Neil üksustel ei ole siiski andmebaasile juurdepääsu.

3. Kui pädev asutus, määratud asutus või üksus, kes annab artikli 27 lõigete 1 või 2 kohaselt välishoiatusi, teeb kindlaks, et tema artiklite 26 või 27 kohaselt antud hoiatusteade rikkumise kohta osutus hiljem alusetuks, võtab ta selle tagasi. Komisjon eemaldab asjakohase teabe viivitamatult andmebaasist ja teavitab osapooli kõrvaldamise põhjustest.

Rikkumise kohta salvestatud teavet säilitatakse elektroonilises andmebaasis ainult seni, kuni see on vajalik seoses andmete kogumise või töötlemise eesmärkidega, kuid seda ei säilitata kauem kui viis aastat alates päevast, mil:

- a) taotluse saanud asutus teatab komisjonile artikli 12 lõike 2 kohaselt, et liidusisene rikkumine on lõppenud;
- b) koordinaator teatab artikli 22 lõike 1 kohaselt koordineeritud tegevuse lõpetamisest; või
- c) teave sisestati andmebaasi kõigil muudel juhtudel.

4. Komisjon võtab vastu rakendusaktid, millega kehtestatakse elektroonilise andmebaasi toimimiseks vajalik praktiline ja tegevuskord. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 38 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 36

Kulude hüvitamisest loobumine

- 1. Liikmesriigid loobuvad kõigist käesoleva määruse kohaldamisega seotud kulude hüvitamise nõuetest.
- 2. Olenemata lõikest 1, seoses artikli 12 kohaste õigusaktide täitmise tagamise meetmete taotlustega, vastutab taotluse esitanud asutuse liikmesriik taotluse saanud asutuse liikmesriigi ees nende kulude ja kahjude eest, mis on tekkinud meetmete tõttu, mis on kohtus tagasi lükatud ja rikkumise suhtes alusetuks tunnistatud osas, mis puudutab kõnealuse rikkumise olemust.

*Artikkel 37***Õigusaktide täitmise tagamise alased prioriteedid**

1. Hiljemalt 17. jaanuariks 2020 ja seejärel iga kahe aasta järel vahetavad liikmesriigid omavahel ja komisjoniga teavet oma käesoleva määruse kohaldamisega seotud õigusaktide täitmise tagamise alaste prioriteetide kohta.

Selline teave hõlmab järgmist:

- a) teave turusuundumuste kohta, mis võiks mõjutada tarbijate huve asjaomases liikmesriigis ja teistes liikmesriikides;
- b) ülevaade käesoleva määruse alusel viimase kahe aasta jooksul toimunud tegevusest, eelkõige laiaulatuslike rikkumistega seotud uurimis- ja õigusaktide täitmise tagamise meetmetest;
- c) artiklis 26 osutatud hoiatusteadete kaudu vahetatud statistika;
- d) tarbijate huve kaitsvate liidu õigusaktide jõustamise esialgsed prioriteetvaldkonnad asjaomases liikmesriigis järgmise kahe aasta jooksul; ja
- e) kavandatavad prioriteetvaldkonnad liidu tasandil tarbijate huve kaitsvate liidu õigusaktide jõustamisel järgmise kahe aasta jooksul.

2. Ilma et see piiraks artikli 33 kohaldamist, esitab komisjon iga kahe aasta järel ülevaate lõike 1 punktides a, b ja c osutatud teabest ja teeb selle üldsusele kättesaadavaks. Komisjon teavitab sellest Euroopa Parlamenti.

3. Asjaolude või turutingimuste olulise muutumise korral kahe aasta jooksul pärast seda, kui viimane teave jõustamis-prioriteetide kohta on esitatud, liikmesriigid ajakohastavad oma jõustamisprioriteete ja teavitavad sellest teisi liikmesriike ja komisjoni.

4. Komisjon teeb kokkuvõtte liikmesriikide poolt käesoleva lõike 1 kohaselt esitatud jõustamisprioriteetidest ja esitab igal aastal aruande artikli 38 lõikes 1 nimetatud komiteele, et hõlbustada käesoleva määruse kohaste tegevuste tähtsuse järjekorda seadmist. Komisjon vahetab liikmesriikidega parimaid tavasid ja võrdlusuuringuid, eelkõige suutlikkuse suurendamise meetmete väljatöötamise eesmärgil.

VII PEATÜKK

LÕPPSÄTTED*Artikkel 38***Komitee**

1. Komisjoni abistab komitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

*Artikkel 39***Teavitamine**

Liikmesriigid edastavad komisjonile viivitamata käesoleva määrusega reguleeritavates küsimustes nende poolt vastu võetavate siseriiklike õigusnormide tekstid ning samuti käesoleva määrusega reguleeritavates küsimustes sõlmitavate kokkulepete tekstid, välja arvatud üksikjuhtumeid käsitlevate kokkulepete tekstid.

*Artikkel 40***Aruandlus**

1. Komisjon esitab hiljemalt 17. jaanuariks 2023 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande käesoleva määruse rakendamise kohta.

2. Kõnealune aruanne sisaldab käesoleva määruse kohaldamise hindamist, sealhulgas hinnangut käesoleva määruse kohaste tarbijate huve kaitsvate liidu õigusaktide jõustamise tulemuslikkuse kohta, eelkõige seoses pädevate asutuste artiklis 9 sätestatud õigustega, ning eelkõige selle analüüsimist, kuidas on tarbijate huve kaitsvate liidu õigusaktide järgimine kauplejate poolt peamistel piiriülese kaubandusega seotud tarbijaturgudel arenenud.

Vajaduse korral lisatakse aruandele seadusandlik ettepanek.

Artikkel 41

Kehtetuks tunnistamine

Määrus (EÜ) nr 2006/2004 tunnistatakse kehtetuks alates 17. jaanuarist 2020.

Artikkel 42

Jõustumine ja kohaldamine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 17. jaanuarist 2020.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 12. detsember 2017

Euroopa Parlamendi nimel

president

A. TAJANI

Nõukogu nimel

eesistuja

M. MAASIKAS

LISA

Artikli 3 punktis 1 osutatud direktiivid ja määrused

1. Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT L 95, 21.4.1993, lk 29).
2. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 1998. aasta direktiiv 98/6/EÜ tarbijakaitse kohta tarbijatele pakutavate toodete hindade avaldamisel (EÜT L 80, 18.3.1998, lk 27).
3. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. mai 1999. aasta direktiiv 1999/44/EÜ tarbekaupade müügi ja nendega seotud garantiide teatavate aspektide kohta (EÜT L 171, 7.7.1999, lk 12).
4. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2000. aasta direktiiv 2000/31/EÜ infoühiskonna teenuste teatavate õiguslike aspektide, eriti elektroonilise kaubanduse kohta siseturul (direktiiv elektroonilise kaubanduse kohta) (EÜT L 178, 17.7.2000, lk 1).
5. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. novembri 2001. aasta direktiiv 2001/83/EÜ inimtervishoius kasutatavaid ravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta (EÜT L 311, 28.11.2001, lk 67): artiklid 86–100.
6. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. juuli 2002. aasta direktiiv 2002/58/EÜ, milles käsitletakse isikuandmete töötlemist ja eraelu puutumatus kaitset elektroonilise side sektoris (eraelu puutumatus ja elektroonilist sidet käsitlev direktiiv) (EÜT L 201, 31.7.2002, lk 37): artikkel 13.
7. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. septembri 2002. aasta direktiiv 2002/65/EÜ, milles käsitletakse tarbijale suunatud finantsteenuste kaugturstust ja millega muudetakse nõukogu direktiivi 90/619/EMÜ ning direktiive 97/7/EÜ ja 98/27/EÜ (EÜT L 271, 9.10.2002, lk 16).
8. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, 17.2.2004, lk 1).
9. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiiv 2005/29/EÜ, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 84/450/EMÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 97/7/EÜ, 98/27/EÜ ja 2002/65/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 2006/2004 (ebaausate kaubandustavade direktiiv) (ELT L 149, 11.6.2005, lk 22).
10. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuli 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1107/2006 puudega ja liikumispuudega isikute õiguste kohta lennureisi puhul (ELT L 204, 26.7.2006, lk 1).
11. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiiv 2006/114/EÜ eksitava ja võrdleva reklaami kohta (ELT L 376, 27.12.2006, lk 21): artikkel 1, artikli 2 punkt c ja artiklid 4–8.
12. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiiv 2006/123/EÜ teenuste kohta siseturul (ELT L 376, 27.12.2006, lk 36): artikkel 20.
13. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2007. aasta määrus (EÜ) nr 1371/2007 rongireisijate õiguste ja kohustuste kohta (ELT L 315, 3.12.2007, lk 14).
14. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2008. aasta direktiiv 2008/48/EÜ, mis käsitleb tarbijakrediidilepinguid ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 87/102/EMÜ (ELT L 133, 22.5.2008, lk 66).
15. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. septembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1008/2008 ühenduses lennuteenuste osutamist käsitlevate ühiseeskirjade kohta (ELT L 293, 31.10.2008, lk 3): artiklid 22, 23 ja 24.

16. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. jaanuari 2009. aasta direktiiv 2008/122/EÜ tarbijate kaitse kohta seoses osaajalise kasutamise õiguse, pikaajalise puhkuse toote, edasimüügi ja vahetuslepingute teatavate aspektidega (ELT L 33, 3.2.2009, lk 10).
17. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. märtsi 2010. aasta direktiiv 2010/13/EL audiovisuaalmeedia teenuste osutamist käsitlevate liikmesriikide teatavate õigus- ja haldusnormide koordineerimise kohta (audiovisuaalmeedia teenuste direktiiv) (ELT L 95, 15.4.2010, lk 1): artiklid 9, 10, 11 ja artiklid 19–26.
18. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1177/2010, mis käsitleb meritsi ja siseveeteedel reisijate õigusi ning millega muudetakse määrust (EÜ) nr 2006/2004 (ELT L 334, 17.12.2010, lk 1).
19. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 181/2011, mis käsitleb bussisõitjate õigusi ning millega muudetakse määrust (EÜ) nr 2006/2004 (ELT L 55, 28.2.2011, lk 1).
20. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta direktiiv 2011/83/EL tarbija õiguste kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 93/13/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 1999/44/EÜ ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 85/577/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 97/7/EÜ (ELT L 304, 22.11.2011, lk 64).
21. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. mai 2013. aasta direktiiv 2013/11/EL tarbijavaidluste kohtuvälise lahendamise kohta, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 2006/2004 ja direktiivi 2009/22/EÜ (tarbijavaidluste kohtuvälise lahendamise direktiiv) (ELT L 165, 18.6.2013, lk 63): artikkel 13.
22. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. mai 2013. aasta määrus (EL) nr 524/2013 tarbijavaidluste internetipõhise lahendamise kohta, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 2006/2004 ja direktiivi 2009/22/EÜ (tarbijavaidluste internetipõhise lahendamise määrus) (ELT L 165, 18.6.2013, lk 1): artikkel 14.
23. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. veebruari 2014. aasta direktiiv 2014/17/EL elamukinnisvaraga seotud tarbijakrediitilepingute kohta ning millega muudetakse direktiive 2008/48/EÜ ja 2013/36/EL ja määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT L 60, 28.2.2014, lk 34): artiklid 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23, 10. peatükk ning I ja II lisa.
24. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. juuli 2014. aasta direktiiv 2014/92/EL maksekontoga seotud tasude võrreldavuse, maksekonto vahetamise ja põhimaksekontole juurdepääsu kohta (ELT L 257, 28.8.2014, lk 214): artiklid 3–18 ja artikli 20 lõige 2.
25. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/2302, mis käsitleb pakettreise ja seotud reisikorraldusteenuseid ning millega muudetakse määrust (EÜ) nr 2006/2004 ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2011/83/EL ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 90/314/EMÜ (ELT L 326, 11.12.2015, lk 1).
26. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta määrus (EL) 2017/1128 võrgusisuteenuste piiriülese kaasas-
kantavuse kohta siseturul (ELT L 168, 30.6.2017, lk 1).